

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ, ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

SAYI: 337 ■ 17 Ekim 2008 ■ 1 YTL

Yeniliberal kapitalist ekonomi çöktü

Şimdilik ABD ve Avrupa'da bir dizi banka ve sigorta şirketinin batması ve bunlardan bazılarının devlet yardımı ile kurtarılması bu sistemin karşılaştığı en ciddi krizlerden birisi.

Sistemin kurtarılması için 30 yıldır uygulanan ve emekçiler için çok ağır sonuçları olan yeniliberal ekonomik politikalar terk edilmiş durumda.

Bütün dünyada egemen sınıflar

ve temsilcileri 30 yıldır herşeyi piyasaların çözeceğini söylerken ve piyasalara devlet müdahalesini bütünüyle yanlış bulurken şimdi bütün büyük kapitalist ülkeler bankaları ve diğer finans kuruluşlarını kurtarmak için piyasalara sürekli olarak müdahale ediyorlar.

Dün orduyu, polisi ve hapishaneleri bile özelleştiren yeni lib-eral politikalar bugün yerini

kamulaitirmaya bıraktı. Hem de eöylesi bir kamulaştırma ki üç haftada trilyonlar bu kamulaştırmalar için harcandı.

Mali sermayenin kurtarılması için harcanan para aslında emekçilerin paraları. Yaptıkları spekülasyonun sonucunda hapse atılmaları gereken bankerler emekçilerin vergilerinden toplanan paralarla "kurtarılıyor" Sadece Amerika Birleşik

Devletleri 700 milyar dolar harcadı. Yani dünyada yaşayan her insan için 100 dolar. İşte sermayedarların, spekülatörlerin batırıldığı paranın karşılığı bu.

Emekçiler kendilerine ait olan paranın batık bankerlere dağıtılmasına izin vermeyecekler.

Krizle karşı antikapitalist örgütlenme sayfa: 6-7

KÜRESEL ISINMA:

**Biz
6 milyarız
onlar bir
avuç**

Sayfa 10

**Kürtler
hakikaten
Türkiye'ye
ne kattı?**

Sayfa 8

20 Ekim'de Silivri'ye!

**Ergenekon
dağıtılsın**

Sayfa 4

Alınan, ilan edilen bütün önlemlere rağmen dünya borsalarındaki çalkantı durulmuyor. Bir gün yatışan borsalar ertesi günü yeniden panik içinde düşmeye devam ediyor.

Dünya borsaları son 3 haftada yüzde 10 ila yüzde 30 arasında değer kaybetti. Daha önceki krizlerden farklı olarak bu defa kriz kapitalist sistemin merkez ülkelerini, ABD ve Avrupa Birliği'ni vuruyor.

İşsizlik fonuna göz diktiler

Büyük sermaye kriz vurgunculuğuna başladı. Sanayi ve Ticaret Bakanı Zafer Çağlayan ile toplantı yapan TOBB, TÜSİAD, TİM, TİSK, MÜSİAD, TUSKON ve YASED başkanları hükümetten işsizlik fonunda biriken 30 milyar YTL'yi istedi. Bu parayla vergi indirimine gidilmesi, sanayinin kullandığı elektrik fiyatlarının yüzde 5 oranında düşürülmesi ve patronlara cazip kredi seçeneklerinin sunulmasını istiyorlar.

Toplantının ardından açıklama yapan bakan "Reel sektörün içinden gelen biri olarak Türk reel sektörünün, ticaret hayatının sinyallerini dikkate almak zorundayım" diyerek patronların taleplerine yeşil ışık yaktı.

İşsizlik fonu, çalışanların işsizlik sigortası için düzenli olarak ödediği paralardan oluşuyor. Ancak bu fondan yararlanmak için birçok şartı yerine getirmek gerekiyor. Bugüne kadar fondan çok az sayıda işçi yararlanırken biriken yüklü miktarda paraya patronlar el koymak istiyor.

İş güvenliği tasansı çözüm değil

DİSK, KESK, TTB ve TMMOB hükümetin yasalara çalıştığı İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) tasansını eleştirdi. Tasarının yasalama halinde her yıl iş kazalarından ölen 1.600 kişinin ve sağlıksız çalışma koşulları nedeniyle hastalanan binlerce işçinin sayısının azalmayacağına söyledi. İSİG tasansının mevcut hali Tuzla tersaneleri ve kot taşıma atölyelerinde durumu değiştirmiyor. Emek örgütleri hükümete seslendi:

- "Ulusal İşçi Sağlığı-Güvenliği ve Çevre Kurumu" oluşturulmalı.
- 50'den daha az işçi çalıştıran işyerlerinde İSİG hizmetleri güvenceye alınmalı.
- İşyerlerindeki İSİG Kurullarının yaptırım gücü olmalı.
- İşyerlerinde "iş güvenliği mühendisi" çalıştırmak zorunlu olmalı.

Hani işkence, kötü muamele yoktu?

Yürüyüş Dergisi satarken polis tarafından vurulan ve felç olan arkadaşı Ferhat Gerçek'i vuranların cezasız kalmasını protesto eden Engin Ceber emniyette ve Mertis hapisanesinde 1 hafta boyunca uğradığı aralıksız işkence sonucu aramızdan ayrıldı.

Engin Ceber, Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi'nde yüzlerce kişinin katıldığı bir yürüşü toprağa verirken Türkiye'deki işkence gerçeğini gözler önüne serdi.

Engin, yasal bir dergiyi satan arkadaşının vurulmasını protesto eden bir basın açıklamasına katılmış, buradan 3 arkadaşıyla birlikte gözaltına alınmıştı. Emniyette dövüldü. Tutuklandı. Metris'te üç gardiyan tarafından kalaslarla dövüldü. Gardiyanlar ülkücü mahkumları da "infazımız yanar" diyerek Engin'i dövmeye teşvik etti. Engin arkadaşlarına "buradan sağ çıkamam" demişti. Böyle oldu, aldığı

darbeler sonucu beyin ölümü gerçekleşti. AKP'li bakanlar her fırsatta gözaltında kötü muamelelerin son bulduğu, işkencenin ise çok çok azaldığını söylüyor. Ergenekon operasyonunda gözaltına alınanlar polislin ne kadar insanca davrandığını anlatıyor. Engin'e Ergenekonculara gösterilen nezaket gösterilmedi. Türkiye'de işkence ve işkenceden ölümlere karşı mücadele güncelliğini koruyor.

Aktütün saldırısı açıklandığında ne yapıyorlardı?

- Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ Gülhane Askeri Tıp Akademisi'nde böbrek taşı kırıldı.
- Saldırdan sonraki gün Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Işık Koşaner aynı

- hastanede diş tedavisi gördü.
- Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Atilla Işık göz tedavisi yaptırdı.
- 1. Ordu Komutanı Orgeneral Ergun Saygun

- Uludağ'da tatildeydi.
- Harp Akademileri Komutanı Orgeneral Hasan Aksay da Hava Kuvvetleri Komutanı Babaoğlu ile aynı turnuvada golf oynadı ve 5. oldu.

OHAL'e hayır!

Ordu Kürt illerinde Olağanüstü Hal uygulamasına (OHAL) geri dönülmesini istiyor. Aktütün baskını ve Diyarbakır'da polislere yapılan saldırı bahane edilerek savaş hukuku uygulanmasından yanalar.

1987-2002 yılları arasında bölgede OHAL uygulandı. Bütün yetki OHAL Valileri'ne verildi. Onların işi bölgedeki savaşı ordu lehine düzenlemektir. OHAL her türden demokratik muhalefeti şiddetle bastırır. Söz konusu dönemde çoğu Kürt 50 bin kişi yaşamını yitirdi.

Defalarca gerçekleşen, ama hiçbir sonuç vermeyen sınır ötesi operasyonlar gibi OHAL de denemisin bir reçete. 15 yıl süren askeri yönetim koşulları başarısız oldu. Bölgede yaşayanların tümü bu dönemi lanletiyor ve bir yenisini istemiyor. Ama şahinler bunda ısrar ediyor ve

Başbakan OHAL'e geri dönüş yok dese de askerlerin bir dizi talebi hemen kabul edildi. Bölgeye 511 özel hareket polisi gönderildi. Özel hareketçiler bölgede bir çok faili meçhul cinayette suçlandığı için bir süre önce geri çekilmişti.

AKP'yi sıkıştırıyor. OHAL sadece Kürtlere baskı ve ölüm getirdi. Fırat'ın doğusunda Kürt isyanına şiddetle yanıt verilirken Batı'da demokrasi ayaklar altına alınıyordu. İşçilerin her grevi, her haklı mücadele

"bölücülük" ya da "güvenlik" gerekçesiyle engelleniyordu. OHAL demek şiddetli savaş, baskı ve ölümlere devam demek. Şahinlerin OHAL hevesine biz de barış mücadelesiyle yanıt vermeliyiz.

İKDP'yle görüş DTP'yle görüşme

Cumhurbaşkanı ve hükümetin Barzani liderliğindeki İKDP'yle görüşeceği haberi hakim medya tarafından yeni bir "açılım" olarak sunuluyor.

Bu "açılımla" Barzani ve Irak Kürdistan'ı yönetimi PKK'yi silahsızlandırmaya ikna edilecek. Ama bu ne yeni bir potilika ne de Kürt sorununu çözmek için bir açılım olabilir.

Türkiye işine geldiğinde Barzani ve Iraklı Kürtlerle ilişki kuruyor, yeri geldiğinde onları düşman ilan ediyor. Oysa sorun içerde ve bu sorunun tarafı olacak kişiler mecliste. DTP'li milletvekilleriyle görüşülüyor, DTP bir an önce kapatılmak isteniyor.

"Hiç kimse için ölmeyeceğim ve öldürmeyeceğim"

Yüksel Caddesi'nde yaptığı basın açıklamasıyla vicdani ret hakkını kullanmak isterken gözaltına alındı. Aynı açıklamayı askerlik şubesine gidip yapacağını söylemişti. 1973 doğumlu Ahmet Karayay'ın vicdani ret açıklamasına İHD, DTP, DSİP, KAOS GL ve bir çok kurum destek verdi.

Erkeklerin üniversite mezunu ise 6, değilse 15 ay askere gitmesi zorunlu. Ancak vicdani red hakkı

tanınmıyor. Oysa birçok insan vicdani nedenlerle silah tutmaya, üniforma giymeye, ölmeye öldürmeye karşı çıkıyor. Ahmet Karayay da onlardan biri. Vicdani reddin dışında siyasi gerekçelerle askere gitmeyi reddeden, hayatının en değerli zamanlarını orada harcamak istemeyen ya da çoğunlukla olduğu gibi savaştan dolayı uzak duranların sayısı 500 bini buluyor. Bu kabaca her 35 erkekte birinin zorunlu

askerlikten kaçtığını, bu kaçışın getirdiği kısıtlı yaşamı sürdürdüğü anlamına geliyor.

Bu hiç de azımsanmayacak bir sayı, potansiyel güç. Birleştiği ve taleplerinde ısrarcı olduğu takdirde vicdani red hakkı tanınabilir.

Mülteciler isyan etti

İstanbul Emniyeti'ne bağlı Kumkapı mülteci barınagında gözaltında tutulan mülteciler isyan etti. Mülteciler demir parmaklıklar pencerelelerinden yatak, battaniye, süpürge ve plastik yemek tabaklarını dışarı fırlattı. Bağurdılar ve Türkçe ve İngilizce yazdıkları mesajları olay yerindeki gazetecilere ulaştırmaya çalıştılar. Kumkapı da yüzlerce mülteci insanlık dışı koşullarda tutuluyor.

Bebekler duymasa da olur

Yenidöğün bebeklerde işitme kaybının olup olmadığı 6 aydan önce anlaşılabilirse işitme cihazı ve protezle duymaları sağlanabilir. Bu ise sistematik bir tarama ve işitme cihazlarıyla mümkün. Ancak Sosyal Güvenlik Kurumu, işitme cihazları için verdiği 850 YTL'yi, dijital cihazlarda 350 YTL'ye, analog cihazlarda ise 175 YTL'ye düşürdü. Bu karar Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden Prof. Dr. Bülent Şerbetçi'ye göre "Bu durum kurtmaya çalıştığımız tarama sisteminin randımanlı yürütülmesini engelliyor."

Antalya'da düzenlenen 30. Ulusal Kulak Burun Boğaz Baş Boyun Cerrahisi Kongresi'nde konuşan Şerbetçi'ye sosyal güvenliğe ve sağlıkta yıkım yasalarnın eleştirildi. Bu yılın ilk 8 ayında 139 doğum evinde 216 bin 249 yenidoğan bebek, programın başlatıldığı 2004 yılından bu yana ise 630 bin 246 yenidoğan bebek taramadan geçirildi. SGK'nın son kararıyla Ulusal Yenidöğün İşitme Tarama Programı tehlike altında. Prof. Dr. Şerbetçi'ye göre sosyal güvenliğinin altını çizdi: "Sosyal Güvenlik Kurumu daha önce işitme cihazlarına verdiği 850 YTL bedeli, yapılan son değişiklikle dijital cihazlarda 350 YTL, analog cihazlarda 175 YTL'ye düşürdü. Bu bence büyük bir fiyasko. Ne yazık ki Sosyal Güvenlik Kurumu işitme engelli doğan bebeklere karşı cimri davranıyor. Cimri davrandığı için de bizim kurtmaya çalıştığımız tarama sistemi randımanlı yürütülemez. Taniyi koyacağız, ama aileler bu işitme cihazını sağlayamayacaklar."

sosyalist işçi

Kriz bitmedi

Önce ABD'nin, ardından bir dizi Avrupa ülkesinin büyük çaplı "kurtarma" paraları saptamaları borsaları yeniden yükseltmeye başladı. Basında da hemen iyimser bir hava oluştu. Sanki kriz bitti.

Oysa mali kriz sürüyor ve daha önemlisi krizin "gerçek" ekonomiyi vuracağı kesin. Gelişmiş kapitalist ülkelerin büyük sanayi-leri batma sinyalleri veriyor. Bunlardan birisi General Motor ve batarsa çok fazla şirketi peşinden sürükler.

Türkiye'nin de bu krizden muaf olduğunu düşünler var. Onlar da yanılıyor. Kriz kapıda ve her an içeri girebilir.

Krizin faturası her yerde emekçilere yükleniyor. Bundan sonra da aynı çizgi devam edecektir. Buna karşı tek çözüm örgütlenmek.

Krizle karşı tutarlı bir anti-emperyalist ve anti-kapitalist parti emekçilerin sermayenin saldırısına karşı direnişlerinde önde gelen bir rol oynayacaktır.

Devrimci sosyalistler bir yandan yığınsal bir antikapitalist partinin kuruluşu için, diğer yandan da devrimci partinin güçlenmesi için çalışmak zorundalar.

Ergenekon'un peşini bırakmayacağız

Bir hafta sonra Ergenekoncuların ilk kesimi mahkemeye çıkıyor. Darbe yapmaya hazırlanmak, terör eylemleri örgütlemek, sağa sola bombalar koymak, cinayet gibi suçlardan yargılanacaklar. Biz orada olacağız.

Ergenekoncular bu davanın AKP'nin ve ABD'nin oyunu olduğunu söylüyor. Bu iddialarını destekleyen bir basın desteğine ve şaşılacak bir biçimde bir sol desteğe de sahiptir.

Her ne kadar Ergenekon'u "AKP'nin psikolojik hareketi" olarak değerlendiren "solcular" artık yavaş yavaş işin ciddiyetini kavradıysa da hala Ergenekon'a karşı açık, net bir tutum alamıyorlar.

Devrimci sosyalistler en baştan beri açık bir biçimde, "ama"sız bir biçimde darbelere karşı Ergenekon davasının arkasında durdu. Bu çizgi devam edecek.

Generalleri de içeren yeni iddianame de açıklandığında bu ülkede darbecilerin, devlet içindeki hiç değilse bir gizli örgütlenmenin hangi pisliklerin içinde olduğu ortaya çıkacak. O vakit göreceğiz Ergenekon Ayşe teyzeyi ilgilendiriyor mu, ilgilendirmiyor mu?

Generaller ve golf

Dağlıca'dan sonra Aktütün'de de generallerin foysası ortaya çıktı. İki general golf oynarken yakalandı. Hava üslerine golf sahası yaptıkları anlaşıldı.

Golfçü generalin, Genelkurmay'ın ve jandarmanın istihbaratının açıklamaları farklı. Ama açık olan şu, saldırı önceden biliniyordu, subayların Aktütün'den kaçmalarından başka hiçbir önlem alınmadı.

Sonra gelsin şehit edebiyatı. gelsin BBG edebiyatı.

Açık olan şu ki Kürt sorununun çözümü savaşmaktan geçmiyor.

Hrant için adalet istemiyor muyuz?

Özden Dönmez

Bugün Hrant Dink'in duruşması vardı. Hrant'ın arkadaşlarının çağrı metninde, 1 senedir gündemde olan ve hatta gündemi epeyce de belirleyen Ergenekon vurgusu vardı. Doğal olarak...

Daha önce *Sosyalist İşçi* de defalarca söylediği gibi Hrant'ın katillerinin, azmettiricilerinin, yani ırkçıların, milliyetçilerin, darbecilerin davasıyla Ergenekon davası birbirinden farklı yerlerde durmuyorlar. Farkındaysanız, "Hepimiz Ermeniyiz"e karşı çıkarlar ve cenazeye bile gelemeyenler, gelmeyenler, 301 yandaşları, Ergenekoncular hemen hemen aynı şeyleri savunabiliyorlar.

Ergenekon davasına bugün, duruşmanın olduğu gün, sadece Hrant açısından bakmak bile tutum almayı kolaylaştırıyor. Ergenekonla ilgili diğer bütün iddiaları, darbecilikleri, danıştay saldırısını, iddianamedeki pek çok şeyi atlasak bile taraf olmak için tonlarca sebep var. İsteyene...

Ama Ergenekon davasının başlamasına sayılı günler kaldı. "Herşeyi mi bunlar yapmış canım?", "Bu kadar da olmaz ki", "Bu dava AKP'nin oyunu" gibi bir sürü keyifsiz argümanla karşı karşıya kalıyoruz.

Bunlara verilecek cevap çok. Sadece Hrant'la anılan ve Ergenekon'da geçen isimlerden iki kişiye bakalım. Veli Küçük'ten başlayalım.

Veli Küçük

Kimdir Veli Küçük? 301 davalarının vazgeçilmez müdavimi.

Susurluk skandalında da olan Jitem'in kurucusu.

Danıştay saldırısını gerçekleştiren Alparslan Arslan'ı azmettiren eski yüzbaşı Muzaffer Tekin'in, Cumhuriyet ve Danıştay'a yönelik saldırılardan önce telefonla aradığı general.

Küçük'ün Azarbecyan'da Ermenilere karşı örgütlenmede de adı geçiyor. Bu konuda Faşist MHP ile sıkı ilişkiler içinde. Azarbecyan turancılarının kahramanı.

Hrant Dink'i, ailesini, çocuğunu tehdit eden ırkçı.

Daha devam etmek mümkün.

Kemal Kerinçsiz'den devam edelim. 301 davalarının vazgeçilmez müdahilisi.

Hrant Dink'in öldürüldüğü günün ertesinde, 20 Ocak'ta televizyona çıkıp "Hrant bir Ermeni önderiydi... Net olarak söylüyorum. Orhan Pamuk, Hrant Dink'in, bütün bu beyanları ısrarla sürekli olarak yayın organlarında işlemesi doğru mudur? Amaç Türk kimliği ile oynamak, amaç milli değerlerin tasfiyesidir. Yoksa basit bir ifade özgürlüğü meselesi değil...Adeta bir savaşa kalkışılmıştır" diyebilecek kadar kendine, arkasına güvenli.

İrkçi MHP'nin belediye başkanı adayı. Boğaziçi Ermeni Konferansı'ndaki provokasyonla adını duyurmuş.

Kürtçeye 300 kelimelik paçavra dil

"Hrant Dink öldürüldükten, "Hepimiz Ermeniyiz" diye yüzbinler yürüdüktan sonra 27 Nisan'da bir muhtıra verildi. Metnin sonunda muhtırayı özetlemişler, sağolsunlar gerçek düşmanı göstermişler: "Özetle, Cumhuriyetimizin kurucusu Ulu Önder Atatürk'ün, 'Ne mutlu Türküm diyene!' anlayışına karşı çıkan herkes Türkiye Cumhuriyeti'nin düşmanıdır ve öyle kalacaktır."

diyen.

Orhan Pamuk'a dava açan. Hrant Dink'i ülkeyi terketmeye davet eden ırkçı.

Unutmadan bir ırkçılık örneğini daha hatırlatmakta fayda var Ergenekon'la ilgili. Belki bir ilişki kurmakta yarar sağlayabilir.

Hrant Dink öldürüldükten, "Hepimiz Ermeniyiz" diye yüzbinler yürüdüktan sonra 27 Nisan'da bir muhtıra verildi. Metnin sonunda muhtırayı özetlemişler, sağolsunlar gerçek düşmanı göstermişler: "Özetle, Cumhuriyetimizin kurucusu Ulu Önder Atatürk'ün, 'Ne mutlu Türküm diyene!' anlayışına karşı çıkan herkes Türkiye Cumhuriyeti'nin düşmanıdır ve öyle kalacaktır."

Muhtıra Türk milliyetçisi olmayanlara sopa gösteriyor mu? Verilen muhtıra açıkça ırkçıdır. Muhtırayı verenlerle, darbeci çete Ergenekon sanığı sadece iki kişinin bile bu kadar uyuması tesadüf olabilir mi?

Ergenekon davası AKP ile Ergenekon arasındaki bir sorun mu?

Hrant'ın katilleri, azmettiricilerinin üstüne gidilse, "amaan bu katillerle AKP arasındaki sorun" mu diyeceğiz? Yoksa bir şeylerin değişmeye başladığına mı inanacağız?

Daha generallerin ne işler karıştırdığını bilmiyoruz. Ne işler karıştırdıklarını da 28 Şubat'taki gibi, 12 Mart'taki gibi, 27 Mayıs'taki gibi ya da 27 Nisan'daki gibi TSK'nın internet sitesinden öğrenmek istemiyorum.

Siz merak etmiyor musunuz hiç değilse bu iki ırkçının ve hadi örgüt demeyelim, çevrelerinin neler yaptığını, neden yaptığını, nelere karıştığını, kimleri öldürdüğünü, hangi darbelere tezgahladığını? Ben merak ediyorum.

Siz istemiyor musunuz ırkçıların, darbecilerin yargılanmasını? 20 Ekim'de Silivri'de Ergenekon mahkemesi başlayacak. Muhtıranın e'sini bile görmek istemiyoruz. Gözümüz üstlerinde olacak.

DSİP'e üye ol

0536 - 335 10 19

- Darbeye karşıysan,
- Kürt sorununda demokratik bir çözüm istiyorsan,
- Cinsiyetçiliğe ve homofobiye karşıysan
- Tuzla'da ve başka yerlerde iş cinayetlerine karşıysan
- Küresel ısınmaya, nükleer santrallara karşıysan

sosyalist işçi

Sosyalist İşçi her hafta savaşa, darbelere, ırkçılığa ve milliyetçiliğe, yeni liberalizme, cinsiyetçiliğe ve homofobiye karşı devrimci, antikapitalist bir yayın yapıyor. Ona omuz verebilirsiniz. Abone olun, dağıtımclarımız size her hafta gazetenizi iletirler ya da posta ile yollayalım. 5 sayı 10 YTL.

sosyalistisci@gmail.com - 0537 320 62 07

internet

barisrock.org
kureselbarisvadalet.org
kureseleyem.org
durde.org
mahalldenmeclise.org
hranticinadaleticin.com
tuzladaolumlereson.blogspot.com
7omilyonadim.org
dtpkapatilamaz.blogspot.com

Emekli Tuğgeneral Veli Küçük, İşçi Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek, İstanbul Üniversitesi eski Rektörü Kemal Alemdaroğlu, Cumhuriyet Gazetesi İmtiyaz Sahibi İlhan Selçuk ve Mehmet Fikri Karadağ, örgüt kurmak ve yönetmekle suçlanıyor.

• Veli Küçük, "Silahlı terör örgütü kurmak, yönetmek, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'ne karşı silahlı isyana tahrik, zorla hükümeti iskata (düşürmeye) teşebbüs, kasten öldürmeye azmettirmek, korku ve panik yaratacak

NEYLE SUÇLANIYORLAR?

şekilde patlayıcı madde atmaya azmettirmek, mala zarar vermeye ve ruhsatsız patlayıcı bulundurmaya azmettirmek.'

• Doğu Perinçek, "Silahlı terör örgütü kurmak, yönetmek, zorla hükümeti iskata (düşürmeye) teşebbüs, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'ne karşı silahlı isyana tahrik, açıklanması yasak belgeleri temin etmek.

• Kemal Alemdaroğlu, 'Silahlı terör örgütü kur-

mak, yönetmek, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'ne karşı silahlı isyana tahrik, • İlhan Selçuk, 'Silahlı terör örgütü kurma ve yönetme, hükümete karşı silahlı isyana tahrik, zorla hükümete isyana teşebbüs.

• Mehmet Fikri Karadağ, 'Silahlı örgüt kurmak ve yönetmek, Türkiye Cumhuriyeti Hükümetine karşı silahlı isyan, hukuka aykırı verileri kaydetmek.'

• Muzaffer Tekin, "Silahlı terör örgütü yöneticisi

olmak, zorla hükümeti iskata (düşürmeye) teşebbüs, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'ne karşı silahlı isyana tahrik, devletin güvenliğine ilişkin belgeleri bulundurmamak, tehlikeli maddeleri izinsiz bulundurmamak, mala zarar vermek, kasten öldürmeye azmettirmek, korku ve panik yaratacak şekilde patlayıcı madde atma suçlarına azmettirmek."

• Sevgi Erenol, 'Türkiye Cumhuriyeti Hükümetine karşı silahlı isyan, silahlı örgüt kurmak.

• Sedat Peker, 'Silahlı örgüte üye olmak.'

20 Ekim'de Silivri'ye!

Ergenekon dağıtılsın

Ergenekon terör örgütü davasının ilk duruşması 20 Ekim'de Silivri'de gerçekleşiyor. 47'si tutuklu 138 sanığın yargılandığı davada Türkiye'nin darbeler, suikastlar, bombalamalar ve provokasyonlarla dolu karanlık tarihi de yargılanacak.

Ergenekon davası baskı altında. Operasyonu yürüten ve iddianameyi arkadaşlarıyla birlikte hazırlayan Savcı Zekeriyâ Öz tehdit altında. Savcı çalıştığı adliye binasında bulunan başka bir telefonla aranmış ve ölümle tehdit edilmişti.

İtalya'da Gladio'ya karşı yürütülen Temiz Eller operasyonu sırasında savcılar aynı şekilde tehdit edilmiş, gözdağı vermek amacıyla bir çok terörist eylem düzenlenmişti. İstanbul'da ABD elçiliği önünde nöbet bekleyen polislerin vurulması ve Güngören'deki bombalı saldırısı da aynı amaçla gerçekleştirilmişti.

Savcı Öz'ün itibarsızlaştırılması kampanyası tüm hızıyla sürerken 2500 sayfalık iddianamenin "fasa fiso" olduğu da kimi çevreler tarafından sık sık dile getirilmekte. İddianame Oramiral Özden Örnek'in Darbe Günlükleri'ni içermese de hem yakın tarihin başarısız darbe girişimlerine hem de Kürt illerinde yüzlerce cinayete imza atan ve varlığı yakın zamana kadar inkar edilen JİTEM gibi örgütlenmelere uzanıyor. İddianame ayrıca Uğur Mumcu'dan Hrant Dink'e bir çok cinayeti tertipleyen ilişkiler ağını gözler önüne sürüyor.

Türkiye derin devletin kanlı tarihiyle ilk kez Susurluk'ta yüzleşti. 3 Kasım 1996'da Balıkesir Susurluk ilçesinde bir kamyonu çarpan otomobilden Emniyet Müdürü Hüseyin Kocadağ, DYP Milletvekili, Bucak aşireti lideri Sedat Bucak ve kon-

Foto: Emre Tüngü

trgerilla tetikçisi ülkücü Abdullah Çatlı çıkmıştı. Kocadağ ve Çatlı kazada ölürlen, Bucak ise hiçbir şeyi hatırlamadığını söylemişti. Kazanın ardından 70'lerden bu yana Türkiye'de kontrgerilla faaliyetlerine dair bir çok bilgi ve belge ortaya döküldü. Her akşam 9'da aydınlık için 1 dakika karanlık eylemi yapıldı, binlerce ev bu eyleme

katıldı. Ancak Susurluk'ta açığa çıkan çete baskın çıktı. Eylemler laiklik çığırına döndürüldü. Susurluk davası sonuçsuz kaldı, çetenin üzeri örtüldü.

Kontrgerilla 2. kez 10 Kasım 2005'te Hakkari'nin Şemdinli İlçesi'ndeki Umud Kitabevi'ne üç subay tarafından yapılan bombalı saldırıda açığa çıktı. Halk bombacıları hemen oracık-

ta kısıvrak yakaladı. Sivil giyimli subayların oraya geldiği araçta bir çok silah ve belge bulundu. Savcı Ferhat Sankaya, eski Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt'ı da Şemdinli iddianamesine soktu. Büyükanıt, bombacılarından biri için "tanırım iyi çocuktur" demişti. Şemdinli savcısı YARSAV tarafından meslekten ihraç edilirken bombacılar serbest bırakılacak.

Ergenekon aynı akibete uğramamalı. Darbeci cinayete sebebi bu kez dağıtılmalı. İki darbeci komutanın tutuklanması Türkiye tarihinde bir ilkti. Ergenekon operasyonun sonuna kadar devam etmesi ve sorumluların cezalandırılması aşağıdan mücadeleyle mümkün. Çeteleri dağıtacak olan kitlesel mücadeledir.

GÖRÜŞ

Kahrolsun anarşi!

"Dünya, krizden önceki haline hiçbir zaman geri dönmeyecek. Amerika, finans dünyasındaki süpergüç konumunu kaybedecek. Dünya finans sistemi daha çok-kutuplu bir hale gelecek. Bu sistem, yeterince düzenlenmediği ve denetlenmediği için, artık çöküyor. New York, Washington ve Londra'da yatırım bankacılar ve politikacılar dev kârlarından ve gelirlerinden vazgeçmek istemedikleri için oldu bunlar. Kriz, devletlerin piyasalara kural dayatmakta daha aktif bir rol oynaması gerektiğini gösteriyor. Sorun, aslında bir Amerikan sorunu ve Amerika'nın finans piyasaları için sonuçları çok ciddi olacak, ama bunun buluşçısı etkileri dünyanın geri kalanında da hissedilecek".

Bu sözleri ben yazabilirdim, ama benden önce Alman Maliye Bakanı Peer Steinbrueck söylemiş, on gün önce. Bir de, "Kıta Avrupası'ndaki diğer G7 [dünyanın 7 büyük ekonomisi] maliye bakanları da bu görüşlerimi paylaşıyor" demiş. Ha, bunu ben yazamazdım, ne düşündüklerini benimle paylaşmıyor çünkü G7 Maliye Bakanları. Ama tahmin edebiliyordim.

Edebilirdim, çünkü krizin ilk etkisi, krizden etkilenen bütün ülkelerin bu işten en kârlı (veya en az zararlı) nasıl çıkabileceklerini düşünmeye başlamaları, kriz sonrasında rakip ülkelere karşı daha iyi bir konumda olabilmek için her şeyi kendilerine yontmaya başlamaları. Satır aralarında ne diyor Alman Maliye Bakanı, "Amerika'nın finansal hegemonyası kırılacak, bundan sonra Avrupa ve Avrupa'nın içinde de Almanya ön plana çıkacak. Buluşçısı olduğu için hepimiz zarara uğrayacağız, ama iyi olacak, Amerika'nın üstünlüğü çökecek, bizim işimize yarayacak".

Alman Maliye Bakanı, krizin Anglo-Saxon modelden, yani Amerika ve İngiltere'den, yani finans piyasalarının tamamen düzenleme dışı bırakılmasından kaynaklandığını iddia ediyor. Sanki Almanya ve Avrupa'nın geri kalanı neoliberalizmi ve "Anglo-Saxon modeli"ni yıllardır uygulamıyor!

Makul bir dünyada ne beklenirdi? Bütün dünyayı etkilediği aşıkâr olan bir kriz karşısında, bütün ülkeler bir araya gelmeli ve çare aramalıydı. Krizin etkileri bütün ülkelerde hissedileceğine ve her yerde işsizlik ve yoksulluk yaratacağına göre, çözüm ancak ortak olabilir, ancak ortaklaşa uygulanabilir.

Ne gezer? Her ülkenin hükümeti ve merkez bankası mümkün olduğunca en az geç ve tek başına önlem almaya çalışıyor ki, fırtına dindiğinde az etkilenmiş olsun, rakiplerine karşı avantajlı bir durumda olsun.

Ülkeler arasındaki rekabetten tek tek ekonomilere geçerse, orada da manzara aynı. Geçen hafta Bush devletin (yani vergi veren halkın) 700 milyar dolarını bankaların hizmetine veren paketi sunarken, korkacak bir şey olmadığını, her şeyin yola gireceğini anlattı uzun uzun. Amacı, piyasaları yatıştırarak, normal ticaretin devam etmesini sağlamaktı. Hiç şansı yok! Çünkü "piyasalar" diye bir şey yok, "piyasalar" satıcı ve alıcı şirketlerden oluşuyor. Ve bunların hepsinin bir tek derdi var: Kâr etmek. Bush ne derse desin, hepsi şu anda "Bu krizden en avantajlı nasıl çıkarsın?" diye düşünüyor, ona göre davranıyor.

Marks'ın "kapitalist üretimin anarşisi" dediği bu işte. Sorun ortak, çözüm ortak, ama her hükümet ve her şirket sadece kendi çıkarının peşinde. Herkesin ortak çıkarlar doğrultusunda davranmasını sağlayacak bir mekanizma yok.

Bunu bildikleri içindir ki, hükümetler bankaları devletleştirmeye başladı. Ama sağından solundan kurcalayarak olmaz bu iş. Tek kalıcı çözüm, topyekûn devletleştirme ve merkezi planlamadır.

70milyonadim@gmail.com

DARBEBE KARŞI 70 MİLYON ADIM

www.70milyonadim.org

20 Ekim'de Silivri'ye gidiyoruz.

Darbelerle karşı bir kez daha ses çıkartmak,
Ergenekonculara karşı halkın gücünü göstermek,
katillerin düzenine son vermek için.

SEN DE KATIL, BU KÖTÜ OYUNA BİR SON VERELİM!

70milyonadim@gmail.com

**700
milyar
dolar**

38 milyar dolara

Bu sene Amerika'da işlerini kaybeden 760 bin kişinin her birine 50.000 dolar verilebilir

109 milyar dolara

Amerika'da sigortası olmayan 46 milyon insana sağlık hizmeti verilebilir

36 milyar dolara

Kötü durumdaki 33 bin okul yenilenebilir

3 milyar dolara

İşyerlerindeki sağlık ve güvenliği korumak için bütçede ayrılan para 10 katına çıkarılabilir

138 milyar dolara

İhtiyacı olanlar için 1 milyon adet konut inşa edilebilir ve 4 milyon insana barınma olanağı oluşturulabilir

64 milyar dolara

Dünyanın en yoksul kıtası Afrika'da yaşayan her insana 20 kilogram pirinç dağıtılabilir

74 milyar dolara

3 milyon lise öğrencisine 4 senelik yüksek eğitim olanağı sağlanabilir.

5 milyar dolara

Amerika'da yoksullara ve yaşlılara kış aylarında verilen ısıtma yardımı iki katına çıkarılabilir

49 milyar dolara

Amerika'nın bütçe açığı veren 29 eyaletinin bu bütçe açıkları kapatılabilir. Bu 29 eyaletten birisi de dünyanın beşinci büyük ekonomisi olan Kaliforniya.

22 milyar dolara

Sakat ve ihtiyacı olan çocuklara Amerikan federal bütçesinden verilen para yardımı ikikata çıkarılabilir

162 milyar dolara

Amerika'da var olan ve çok büyük çoğunluğu eskimiş ve kötü durumda olan 77 bin köprünün yüzde doksanı yeniden inşa edilebilir ve on binlerce insana yeni iş olanağı sağlanabilir

ABD'nin finans kurumlarını kurtarmak için ayırdığı 700 milyar dolara başka neler yapılabilirdi?

EN ZENGİN YÜZDE 1

Amerika'da nüfusun yüzde 1'ini oluşturan en zengin 3 milyon insanın mal varlığı

16.3 trilyon dolar

En zenginlerin mal varlığının yarısını, 8.25 trilyon doları Amerika'nın en yoksul yüzde 40'ına, 117 milyon insana dağıtırsanız bu insanların gelirlerini 10 yıl boyunca iki katına çıkarabilirsiniz

En zengin yüzde 1'den bir kereliğine alınacak yüzde 4.2 vergi 700 milyar dolar

Uluslararası Sosyalizm Akımı bildirisi

1. Geçtiğimiz birkaç hafta boyunca küresel mali piyasaları silip süpüren sıradışı panik dalgası, sıradan çalışanların öfke, şaşkınlık ve korku karışımı duygular hissetmelerine neden oldu. Var olan kapitalist sistemin işlemediği ve tarihsel bir dönüm noktası ile karşı karşıya olduğumuz artık herkes tarafından kabul edilen çok açık bir gerçek. Açık olmayan ise bu krizin sonuçları ve bu kriz karşısında neler yapılabileceği.

2. Eylül-Ekim 2008'de yaşanan mali çöküş, dünyanın büyük bir ekonomik kriz ile karşı karşıya olduğunu doğruladı. Bu krizin gelişimi, özellikle, hükümetlerin mali piyasalar üzerindeki kontrolü kaldırması ve bu mali piyasaların ülke sınırlarını aşan geniş çaplı spekülasyon faaliyetlerinde bulunma gücüne sahip olmasıyla birlikte, 1970'lerin sonunda ve 1980'lerin başında oluşturulan bütün ekonomik politik rejime yayıldı. Fakat kredi sıkıntısının altında yatan asıl neden, uzun dönemli karlılık krizidir ve küresel kapitalizm 1980'lerin sonundan ve 1990'ların başından beri bu krizle mücadele etmektedir. 1980'lerin sonunda ve 1990'ların başında, sermayenin yeniden yapılandırılması ve sömürü oranlarının artması sayesinde, kar oranlarında sadece kısmi bir düşüş oldu. 1990'ların sonundan beri, ABD Millî Bankası Yönetim Kurulu, Amerikan ve dünya ekonomisine ucuz kredi dağıtarak büyük bir ekonomik krizi önlemeye çalışıyor. Büyük ekonomileri olan ülkelerde, gerçek ücretleri sabit

Krizle karşı antikapitalist örgütlenme

kalan ya da azalan işçiler, mal ve hizmetlere yönelik talebi koruyabilmek için borçlanmaya teşvik edildiler. 2007 yılının Ağustos ayındaki kredi krizini başlatan, bunun sonucunda ortaya çıkan spekülasyon balonunun patlaması oldu ve bu patlamanın merkezinde emlak piyasası vardı.

3. Yeni-liberal alanda ortaya çıkan önceki krizlerden farklı olarak – Meksika 1994, Doğu ve Güneydoğu Asya 1997, Rusya 1998, Arjantin 2001 – şimdiki kriz kapitalizmin merkezinde, yani ABD'de patlak verdi. Ve bu kriz giderek yayılarak tüm dünyayı etkiledi. Avrupa bankaları, karmaşık finansal

türevler olarak yeniden sunulan ipotekli konut finansman sisteminin (mortgage) en büyük müşterileriydiler ve şimdi bu bankaların hepsi çok zor durumda. Almanya, Japonya, Çin gibi büyük ihracatçı ülkeler, ihrac yaptıkları pazarlar küçüldüğü için krize girdiler. Şu anda dünyanın, 1970'lerin ortasındaki ve 1980'lerin başındaki gibi bir

durgunluğa girmesi çok büyük bir olasılık.

4. Bu kriz, özellikle enerji ve temel tüketim maddelerinde enflasyon oranlarının aniden büyük ölçüde artmasıyla daha da derinleşiyor. Bu dünyada, 2000'lerin ortalarında kredi balonu yüzünden şişen,

spekülatif yatırımcıların petrol ve diğer meta piyasalarındaki faaliyetleri ile desteklenen ekonomik patlamanın sonucu. Yüksek enflasyon tüm dünyada yaşam standartlarının düşmesine ve küresel Güneyde yaşayan insanların açlıktan ölmeye tehlikeyle karşı karşıya kalmasına neden oluyor.

5. İleri gelen kapitalist devletlerin, özellikle ABD'nin bu krize yanıtı, geniş çaplı devlet müdahalesiyle, yani kamulaştırmalarla ya da büyük bankaların ve diğer finans kurumlarının devlet tarafından kurtarılması operasyonlarıyla finansal sistemi desteklemek oldu. Bu politikalar, yeni-liberal serbest piyasa ideolojisinde büyük bir boşluk açtı. Fakat bu müdahalelerin amacı sıradan insanların işlerini, yaşam standartlarını ve evlerini korumak değil. Bunların amacı, kapitalist sistemi ve spekülatif kumarlarının sonucunda ortaya çıkan krizle ve yeniden organize olma sürecinde ayakta kalabilen büyük bankaların şeflerini korumak. Sosyalistler, sendikacılar ve küreselleşme karşıtı aktivistler, çalışan insanların ve yoksulların ihtiyaçlarını karşılayan araçlara dönüştürülmeleri için, bankaların zararları karşılanmadan kamulaştırılmalarını talep etmelidir.

6. Belli ki, yöneticilerimiz, krizin yükünü, çalışanların ve yoksulların sırtına yüklemeye çalışıyorlar. Bu, Avrupa Merkez Bankası'nın ve İngiltere Merkez Bankası'nın, enflasyonun 'ikincil etkilerine' karşı yaptığı uyarılardan açıkça anlaşılıyor. Yöneticiler, sendikacılara, hayat pahalılığının artması karşılığında ücret artışı talep etmeye çalışmalarını söylüyorlar. Bu, diğer

“Devrimci marksistler enerjilerini kendi örgütlerini ve kapitalizme güvenilir bir alternatif olabilecek radikal solu inşa etmeye vermeliler.”

politikalarla da destekleniyor; örneğin İngiltere'de kamu sektörü ödemelerine yüzde iki limiti getiriliyor. Fakat hiç kimse enflasyonun nedeninin ücretlerdeki artış olduğunu iddia etmez – aslında birçok ülkede fiyatlar artmadan çok önce ücretler artmaya başladı. Kısım, ücretlerin düşmesi yönündeki basınç sayesinde, şirketler 2000'lerin ortalarında karlarını artırmayı başardılar. Bu karlar şimdi, yaşam standartlarını korumak için gerekli olan ücret artışlarını yapmak için kullanılabilir. Eğer fiyatları yükselterek tepki verilerse, yanıt ekonominin demokratik bir şekilde kamunun kontrolüne geçmesi olmalıdır. Ayrıca işçi hareketinin, Avrupa'daki Avrupa Tek Senedi, Avrupa Merkez Bankası ve İstikrar ve Büyüme Pakti gibi kurumlara karşı da harekete geçmesi gerekir. Bu kurumların işlevi, Fransa, Hollanda ve güney İrlanda'da yapılan reformlarda reddedilen ve insanların işlerini, yaşam standartlarını ve evlerinin şu anki ekonomik krizde korunmasını önünde engel oluşturan yeni-liberal politikaların Avrupa Birliği'nde uygulanmasını sağlamaktır.

7. Ekonomik krizin bir diğer boyutu, dünyadaki egemen sınıflar arasındaki çatışmanın daha da büyümesine neden olmasındır. Bu durum, Washington'daki politik kaosta ve krizle nasıl baş edileceği konusunda Avrupa Birliği içinde yaşanan fikir ayrılıklarında ve aynı zamanda dünyanın çeşitli yerlerinde açıkça görülüyor. 2008 yılının Ağustos ayında yaşanan Rusya-Gürcistan çatışması, ABD'nin, NATO'yu Avrasya'ya doğru genişleterek kendi küresel hegemonyasını güçlendirme girişiminin, 20. yüzyılda dünya politikasına yön veren emperyalist rakipler arasında bir savaşın kıvılcımı olabileceğini gösterdi. Amerikan devletinin bankacılık sistemini kurtarma çabaları başarılı olsa bile, sonuç ABD hükümetinin borcunun artması olacak. Bu, Amerikan kapitalizmini, Doğu Asya'nın ihracatçı ve Körfez'in petrol zenginliği ülkelerinin yöneticilerinin Amerika'ya borç veremeye devam etme konusundaki gönüllülüklerine şu an olduğundan daha bağımlı hale getirecek. 20. yy deneyimi, büyük ekonomik iç bağımlılık – şu an Çin ve Amerika arasında – jeopolitik gerilimleri azaltmıyor, tam tersine, artırıyor. Büyük olasılıkla, başkanlık seçimini kim kazanırsa kazansın, bu nedenle, bu savaş çığırkanlığına karşı küresel bir hareket inşa etmek zorunlu bir görev olarak önümüzde duruyor.

8. Ekonomik kriz ve sınıf mücadelesi arasında karmaşık bir ilişki var ve bu ilişkiyi etkileşim içinde olduğu politik bağlam kuruyor. Üstelik iş kayıplarının ve yükselen fiyatların kombinasyonu, işçilerin bu krize mücadele ederek mi yoksa demoralize olarak mı yanıt verecekleri konusunda büyük bir etkiye sahip olacaktır. Fakat şundan emin olabiliriz ki, bu kriz ve onun yarattığı sonuçlar önümüzdeki dönemde tüm dünyada büyük toplumsal ve politik hareketlerin ortaya çıkmasına neden olacaktır. Devrimci sosyalistlerin görevi, her zaman olduğu gibi, bu hareketlerin içine girmek ve onların birleşmesine, militanlaşmasına ve güçlenmesine yardımcı olmaktır. Fakat durum ne olursa olsun, sadece bir ideoloji ve politik rejim olarak yeni-liberalizm krizle karşı karşıya çıkmadığımızı, aynı zamanda kapitalist üretim biçimine karşı olduğumuzu ısrarla vurgulamalıyız. Şimdiki krizin ortaya çıkaracağı büyük istikrarsızlık ve ızdırıp aslında, kapitalizmin mantığının bir sonucudur. Onun yerine, ekonominin demokratik ve kolektif kontrolüne ve gerçek bir planlamaya dayanarak ve işçilerin ve tüketicilerin ihtiyaçlarını karşılamak için üretimin yönetimine doğrudan katılabilirlikleri farklı bir toplumsal mantığı koyulmalıdır.

Bu şu anlama geliyor; devrimci marksistler enerjilerini kendi örgütlerini ve kapitalizme güvenilir bir alternatif olabilecek radikal solu inşa etmeye vermeliler.

Kabul etmek zorundasınız! Yeni liberalizm çöktü

Doğan Tarkan

Bir çok gazetenin köşe yazarları bugünlerde hararetle kapitalizmi savunuyorlar. Gerekçeleri bugünlerde basında sık sık “Marks haklıydı” ifadesinin çıkmasıyla.

Bu ifadeyi ve Marks küçümseyen köşe yazarlarından birisi de Radikal gazetesinin genel yayın müdürü İsmet Berkan.

Pazar günü “kapitalizm çöküyormuş” başlıklı yazısında bu iddiayı ileri sürenlerle hafiften alay ediyor ve kapitalizmin çökmediğini anlatıyor.

Doğrusu “kapitalizm çöküyor” başlığı aşırı bir iddia. Henüz böyle bir noktada değiliz. Ama ortada çöken de birşey var. Bunu görmeyenler kapitalizmi savunmak için her zaman olduğu gibi gerçekleri göz ardı edenler. İsmet Berkan'da bunlardan birisi.

Son 30 yıldır bütün dünyaya aynı şey anlatılıyordu. Pazar herşeyi çözer. Pazar tek çözümdür. Herşeyi ama herşeyi pazarnın kurallarına bırakmak gerekir. Bu nedenle devletin tüm düzenleyici kurallarını kaldırmak gerekir. Devletin tüm müdahalelerini ortadan kaldırmak gerekir. Bütün hizmetleri ve devletin sahip olduğu tüm sanayi işletmelerini, hizmetlerini özelleştirmek, piyasaya devretmek gerekir. Bütün bu süreç kısaca yeniliberal ekonomi deniyor/du.

30 yıldır bu söylenenler yapıyor. Çok yerde direnişler oldu. Kısmi kazanımlar da var ama esas olarak sermaye 30 yıldır hakim. Dediğini yapıyor. Tüm dünyada emekçilere saldırıyor. Bu söylenenlerin yanı sıra birşeyi daha gerçekleştirdiler. Eşitsizliği alabildiğine arttırdılar. İşçilerin, emekçilerin gerçek ücretlerini düşürdüler ve zaten de kriz tam da buradan onları vurdu.

Gerçek ücretleri azalan sıradan insanların alım gücünü onlara kredi vererek suni bir biçimde arttırdılar ve insanlar bu kredileri geri ödeyemez hale gelince kriz başladı.

Bugüne kadar, yani son 2-3 haftadır yaşadıklarımız sadece bir başlangıç ve başlangıç verileri bile korkunç. Ortada dönen parayla sıradan bir insanın kavraması, gözünün önüne getirmesi mümkün değil. Yüz milyarlarca, trilyonlarca dolar.

2-3 haftadır dünyanın bütün büyük ekonomilerinde 30 yıldır anlatılan tersine gelişmeler yaşıyoruz. Devletler emekçilerin vergilerini bankaları, sigorta ve emlak şirketlerini kurtarmak için harcıyor. ABD, AB, İngiltere, Almanya, Fransa, İrlanda ve daha sayısız ülke milyarlarca dolarla piyasalara müdahale ediyor. Bankaları, şirketleri satın alıyorlar. Sadece finans kuruluşları değil, sanayi kuruluşları da devletlerin müdahalesini talep ediyor. Dünyanın en çok işçi çalıştıran ve en büyük şirketlerinden General Motors ABD hükümetinden destek bekliyor.

Bütün bunlar henüz kapitalizmin çöküşü değil. Değil ama yeni liberalizmin ve kapitalizmin 30 yıldır uyguladığı ekonomik politikanın çöküşü. Bunu kabul etmek gerekiyor.

30 yıldır sermaye sınıfı ve onun fikirlerini savunan yazarlar, gazeteciler ve İsmet Berkan gibi genel yayın müdürleri bize doğru olanı söylemediler. Piyasa herşeyin çözümü değilmiş. Bunu biz, sosyalistler zaten biliyorduk ama artık onların da öğrenmesi ya da zaten bildiklerini söylemeleri zamanı geldi.

Yeni liberalizm çöktü. Bitti. Tarih oldu. Kapitalizm şimdi karlarını arttırmak için yeni yollar bulmak zorunda. Belki daha büyük savaşlar. Dünyayı daha hızla tahrip etme ve sonra yeniden inşa. Kim bilir. Göreceğiz.

Tarih olma deyince İsmet Berkan'ın bir başka söylediği de gündeme geliyor. Diyor ki “piyasa ekonomisi, geçmişte Sovyetler Birliği'nin uyguladığı ve belki adına 'leninist ekonomi' demek gereken sistem gibi sentetik değil ki ortadan ansızın kayboldun.”

Öncelikle "leninist" veya "sosyalist" bir ekonomi sistemi yok. Bu tür iddialar hep kapitalist sınıftan geldi ya da stalinistlerin fikirleri. 1989'da çöken ve "tarih olan" sosyalizm değil, devlet kapitalizmidir. Yani gene kapitalizmin bir başka ekonomik modelidir.

Doğu Bloku ve SSCB kapitalist ekonomik krizin sonucunda çöktüler. Krize dayanamadılar. Bu ülkelerde işçi sınıfı değil, devlet kapitalisti bir sınıf iktidardaydı ve bu nedenle kapitalizmin krizinde yıkıldılar, hiç duraklamadan piyasa kapitalizmine geçebildiler ve bugün dünya kapitalist sistemi içinde hiç yadırganmayan bir yere sahipler.

Çöküşün hemen ardından bu ülkelerde dünyanın geri kalanında olduğu gibi özel sermayedarlar hemen ortaya çıktı ve hiç de şaşırtıcı olmayan bir biçimde hemen hepsi de eski yönetici sınıftan geliyor.

Yeni liberalizmin çöküşüne dönersek bu kez emekçilerle sermaye sınıfı arasındaki çatışma daha sert olacak. Yeni liberalizm sadece çökmedi, sistemi, kapitalizmi teşhir ederek çöktü. Emperyalizm Irak'da ve Afganistan'da çöplük bir biçimde teşhir oldu ve yeniliyor. Bütün bunlar birleşince 30 yılın hesabı önümüzdeki günlerde sorulmaya başlanacak.

Her birlikte göreceğiz...

Kürtler hakikaten Türkiye'ye ne kattı?

F. ALOĞLU

Posta gazetesi yazarlarından Hakan Çelik'in Kürtlere karşı ırkçılık yaptığı bir yazı yazdığı internet sitelerinde dolaşmaya başladı. Yazıda Kürtlerin Türkiye'ye hiçbir şey katmadıkları bu nedenle de haksız oldukları, Türklerden bir şey istemeye hakları olmadığı anlatılıyordu.

Daha sonra yazının Hakan Çelik'e ait olmadığı ortaya çıktı. Çelik yazıyı ırkçılıkla suçladı ve kendisine ait olmadığını açıkladı.

Ancak yazı internet sitelerinde dolaşmaya devam ediyor ve birçok milliyetçi kafanın düşüncelerini en aşırı ifadelerle ortaya koyuyor. Bu nedenle bu yazıya cevap vermek gerektiğini düşündük.

Kürtlerin vergileri nereye gidiyor?

Kürtlerin Türkiye'ye katkılarını iki açıdan ele almak mümkün.

Birincisi Kürtlerin ve Kürtlerin yaşadıkları bölgelerin Türkiye'ye ekonomik katkıları, ikincisi ise bu halkın Türkiye'ye sosyal, kültürel katkıları.

Birincisinden başlayalım. Türkiye'de Kürt nüfusun yoğun olarak yaşadığı 20'den çok il var. Bu sayı tartışmalı olsa da kolaylık olsun diye 20 ili seçebiliriz.

Öncelikle Kürtlerin çoğunluk olduğu 20 ilin topladığı vergilere bakmak gerekir. Sonra da bu 20 ilin Türkiye bütçesinden aldıkları paya, 20 ile yapılan yatırımlara.

Açıkça görülecektir ki Kürtlerin çoğunlukta olduğu 20 ilin verdiği vergilerin toplamı bu illere yapılan yatırımlardan daha çok hem de epeyce daha çoktur.

Demek ki her şeyden önce

Kürtler, Türkiye'nin kendilerinin yaşadığı alanların dışındaki bölgelerine parasal bir katkıda bulunmaktadırlar.

Denebilir ki Türkiye'nin başka birçok ilinde de durum aynıdır. Doğrudur ama bu Kürtlerin verdikleri verginin karşılığını alamadıkları gerçeğini de değiştirmez.

Doğal kaynaklar

Gene Kürtlerin daha çok olduğu Doğu ve Güney Doğu Anadolu illeri Türkiye'nin doğal kaynaklar açısından en zengin bölgesi. Hatta diyebiliriz ki Kürtlerin çoğunlukta olduğu Doğu ve Güney Doğu bölgesi madenler açısından Türkiye'nin en zengin bölgesi.

Petrol, bakır, çinko, demir, kalay ve diğerleri. Bütün bu madenler toplam olarak Türkiye'nin zenginliği ama bu madenlerde çalışmaktan başka Kürtlerin doğal zenginliklerden hiçbir kazançları yok.

Yani Kürtlerin çoğunlukta olduğu illerden Türkiye yararlanıyor ama Kürtler yararlan-

mıyor. Eğer doğal kaynakların zenginliği yeniden doğal kaynakların olduğu bölgelere yatırılrsa açık ki Doğu ve Güney Doğu bugünkü yoksulluğu içinde olmazdı.

Madenler açısından hem en zengin olacaksınız hem de toplam olarak en yoksul!

Enerji

Türkiye'de üretilen enerjinin de çoğu Kürtlerin çoğunlukta olduğu bölgelerde üretilmektedir. Doğu ve Güney Doğu'da üretilen elektrik enerjisi sonra kablolarla Türkiye'nin batısına yollanmaktadır.

Enerjinin katkısı toplam Türkiye ekonomisi için son derece önemli. Buna rağmen Kürt bölgeleri bu önemli katkının karşılığını almıyor.

Büyük vaatlerle yapılan ve epeyce para yatırılan Güneydoğu Anadolu Projesi, GAP bölgeye bir yatırım olarak düşünülebilir. Ne var ki GAP için yapılan yatırım vaatleri esas olarak tutulmamıştır.

GAP bugün bütün Türkiye'ye elektrik üreten en büyük merkezdir ama bölgeye ekonomik katkısı son derece sınırlıdır.

Hatta diyebiliriz ki bütün büyük baraj sistemleri gibi GAP çerçevesinde bölgeye yapılan barajlar yarar getirmekten çok bölgeye zarar getirmiştir.

Bölgenin ekolojik dengesi bozulmuştur. Ulaşım zorlaşmıştır. Doğal ve tarihi eserler sular altında kalmıştır ve çok sayıda köylü yerlerinden yurtlarından edilmiştir. Bütün bunların sonucunda bölge hatırı sayılır bir ekonomik gelir elde etmemiştir.

Su

Giderek petrol kadar kıymetli hale gelen su bütün Türkiye'de en çok Doğu ve Güney Doğu Anadolu'da vardır. Türkiye'nin ve hatta bölgenin en büyük iki nehri bölgeden geçmektedir; Dicle ve Fırat.

Ne var ki bu su kaynaklarından da gene bölge halkı yarar-

lanmamaktadır, ileride yararlanabilmesi için de hiç bir proje yok.

Kültür, sanat

Denebilir ki Kürtlerin Türkiye'nin kültür ve sanat yaşamına katkısı azdır. Bu doğru. Bir çok ünlü ve değerli Kürt edebiyatçısı ve sanatçısı var. Bunları sayabiliriz ama gene de daha az olduklarını kabul edebiliriz.

Hele bilimsel alanlarda Kürtlerin katkısı daha da azdır. Ancak bu denli yoksulluk içinde, kendi dillerini kullanmalarının yasak olduğu koşullarda Kürtlerden nasıl daha fazlasını bekleyebiliriz ki?

Bölgedeki üniversite, lise ve toplam okul sayısı daha azdır. Bölgedeki sağlık kurumlarının sayısı daha azdır. Bölgede hiçbir araştırma merkezi yoktur. Bu koşullarda Kürtler nasıl daha fazla sanatsal ve bilimsel ürün çıkarabiliriz?

Ya Türkler?

Bir de Türklerin dünyaya ne kattığına bakmak mümkün. Türklerin dünyaya kattıkları bilimsel ve sanatsal katkılar nelerdir?

Açık ki yok denemez ama azdır. 70 milyon insanın (yani dünya nüfusunun kabaca yüzde 1'i) dünyanın kültürüne ve bilimine katkısı sınırlıdır. Bu durumda acaba Avrupalı ve Kuzey Amerikalı ırkların "siz Türklerin dünyaya katkısı nedir ki?" diye bizi küçümsemeye hakları var mıdır?

Ya da sonradan geldiğini Anadolu topraklarına nasıl bir kültür, bilim getiriniz, ne katkınız oldu diye sorma hakları var mı? Elbette ki yok. Biz orta derecede yoksul bir ülkemiz ve katkımız ancak bu kadar.

Türklerin ve Kürtlerin edebiyata katkısı

Dünya edebiyatına Türkiye'den iki büyük katkı var: Orhan Pamuk ve Yaşar Kemal. Dünyanın en çok tanıdığı, okuduğu iki yazar. Biri Türk, diğeri Kürt.

Her iki yazarın da neredeyse bütün kitapları bir çok başka dile çevrilmiş. Kürtçe hariç. Her iki yazarın diğer dillerdeki kitaplarının satışı Türkiye'deki satışlarından daha fazla.

Türk edebiyatçı Orhan Pamuk Türk milliyetçilerinin, yurtseverlerinin ve kemalistlerinin nefret ettiği bir yazar.

İşte Türklerin dünya edebiyatına katkısı.

Türkiye'de çalışan Kürtler

Kürtlerin Türkiye'ye bir başka önemli katkısı ise iş gücüdür. Hem de ucuz iş gücüdür.

Milyonlarca Kürt Türkiye'de en kötü işlerde en ucuza çalışmakta ve Türkiye ekonomisini kalkanıdır. Karşılığında ise zeytin ekmeğe talim ederler ve üstelik bir de ırkçı, şoven saldırılara uğralar.

30 yıla yakın bir zamandır sürmekte olan savaşta 1 milyona yakın Kürt köylerinden çıkarılarak göçe zorlanmışlardır. Türkiye ekonomisinin ucuz iş gücünü bu yoksul, sürgün Kürtler oluşturmaktadır.

Bankalardaki mevduat ve krediler

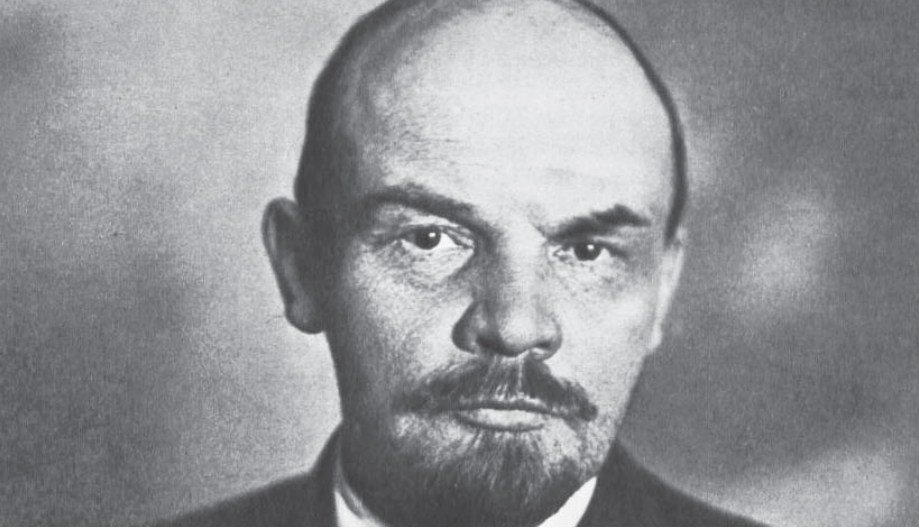
Kürtlerin daha çok olduğu bölgelerdeki banka şubelerinde bölgeden toplanan mevduata karşılık verilen krediler daha azdır.

Yani bankalar Kürtlerden para toplarlar ve sonra bu paraları götürüp Türkiye'deki işverenlere, şirketlere ve diğer bankalara kredi olarak verirler.

Bütün diğer ekonomik göstergeler gibi bankaların Doğu ve Güney Doğu Anadolu'daki mevduat-kredi ilişkisi de bir eşitsizliği gösterir ve Kürtlerin Türkiye'ye ne kattıklarını açıklar.

Bölgenin toplam yoksulluğu ise en açık göstergedir.

Leninist parti modeli mi, ama hangisi?

Can İrmak Özınanur

Türk solunda çok yaygındır. Neredeyse her örgüt Leninist parti modeline göre örgütlendiğini savunur. Ama bütün bu örgütlerin leninist parti modelleri birbirinden farklıdır. Kimisi illegal hücre örgütlenmelerinin leninizmin olmazsa olmazlarından olduğunu düşünür, kimisi yukarıdan aşağıya müthiş bir bürokratik mekanizmanın daha devrimci olduğunu iddia eder. Bazı örgütlere göre her tür ittifaktan kaçınarak kendi küçük örgütünün zaman ve mekandan bağımsız olarak doğru ilkesel sloganı haykırması leninizmdir. İşçiler bir gün uyanıklarında devrim yapmaya karar verecek, karar verdiklerinde de bu örgütü bulacaklardır.

Herkes için farklı bir "leninist örgüt modeli" bulunmasının temelinde stalinizmin bütün bürokratik parti mekanizmasını "leninist" olarak genelleştirmesinin yanı sıra Lenin'in örgüt anlayışının asla bir şablon olmaması, Lenin'in asla bütün dünyada ve bütün koşullar altında geçerli olacak bir modelden bahsetmemiş hatta uygulamamış olmasıdır. Tabii ki, Lenin'in marksizme en büyük katkılarından bir tanesi örgüt teorisiydi. Ancak Lenin'in örgüt teorisinin gücü asla basit bir şablona indirgenemeyecek olmasıdır.

Lenin'in örgüt konusundaki düşünceleri Rusya'daki koşullardan ve de bir bütün olarak uluslararası işçi hareketi içindeki tartışmalardan ayrı ele alamaz. Tony Cliff'in de belirttiği gibi stalinizmin iddialarının aksine Lenin'in saçsız başından bir anda eksiksiz ve net bir örgüt fikri fırlamadı.

Lenin'in örgüt konusundaki fikirlerini ilk olarak ortaya attığı önemli çalışması 1902'de yazılan "Ne Yapmalı" isimli eseridir. Bu kitap, Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi(RSDİP) içindeki ekonomistlere karşı bir polemik olarak yazılmıştır.

Lenin, bu kitapta marksistlerin neden kendilerini ekonomik mücadele ile sınırlı tutamayacaklarını uzun uzun anlattıktan sonra

RSDİP'in ne şekilde örgütlenmesi gerektiği üzerine düşüncelerini de aktarır

Ne Yapmalı'nın Lenin'ine göre işçi sınıfının kendiliğinden bilinci ancak sendikal bir aşamaya ulaşabilir. Bu ise burjuva düşüncelerine hizmet eder. Sınıf bu bilince kendiliğinden ulaşamayacağı için bu bilinç ona parti aracılığıyla dışardan götürülmelidir. Bu sebeple, "Ne Yapmalı"da ikili bir parti perspektifi sunar. Bu perspektife göre öncü parti sınıfın dışında profesyonel devrimcilerden oluşan bir gizli örgüt olmalıydı ve bu partinin çekirdeğine ancak gizlilik faaliyetini sürdürülebilir çelik disipline sahip üyeler kabul edilmelidir. Diğer tarafta ise bu parti çekirdeğine bağlı kılınacak bütün işçilere açık bir sendikal örgütlenme gerekir. Ne Yapmalı'daki parti modeli yukarıdan aşağı merkezizettir. Lenin, bu modelin dönemin Rusya'sı için olduğunu özellikle belirtir.

Lenin ayrıca gizliliğin bütünüyle Rusya'nın baskı koşullarına ait olduğunu vurgular. Çarlık baskısı Rus devrimcilerine gizli örgütlenmekten başka seçenek tanınamaktadı.

1904'teki RSDİP kongresinde Lenin'in bu fikirlerinin hayata geçmesi üzerine ciddi tartışmalar yaşanmıştır. Bu kongrede RSDİP, Bolşevikler ve Menşevikler olarak ikiye bölünmüştür. Lenin, bütün kongre boyunca partinin sınıftan ayrı olmaması gerektiğine dikkat çekmiş, aydınların partiyeye kazanılmasının öneminden bahsetmiştir.

1905'ten sonra ise Lenin artık "dışarıdan bilinç" götürmekten bahsetmemektedir. 1905 devrimi açık bir şekilde işçi sınıfının kendiliğinden eyleminin, burjuva düşüncesinden çok daha ilerilere gidebileceğini kanıtlamıştır.

Lenin, artık partinin kapılarını işçi sınıfına açmaktan, partideki aydınların kat be kat fazlası işçiyi partiyeye kazanmak gerektiğinden bahsetmekten vazgeçmiştir.

1905 sonrasında Lenin'i için: "İşçi sınıfı içgüdüsel olarak, kendiliğinden sosyal demokratır". Parti sınıfın dışından bilinç götüren bir örgüt

değil, sınıfın organik bir parçasıdır.

Lenin'in parti konusundaki katkısının özü ise demokratik merkezizettik fikrinde yatar.

Kapitalizm merkezi bir sistem olduğuna göre bunun karşısında proletarya da merkezi olarak örgütlenmek zorundadır. Lenin, partinin tartışmada özgür, eylemde birlik içinde olmasını savunur. Böylece parti aşağıdan örgütlenir ve devrimde işçilere önderlik edebilir.

1917 Şubat ayında işçiler çarlığı devirdiklerinde bir ikili iktidar durumu ortaya çıkmıştı. Bir tarafta işçi sınıfının kendi öz iktidar aygıtı olan sovyetler (işçi konseyleri), bir tarafta ise burjuvazinin kurduğu geçici hükümet vardı.

Ancak "eski" Bolşevik önderlik sahip olduğu aşamalı devrim anlayışı ile işçi sınıfının iktidarı ele geçirmeye hazır olmadığını düşünüyordu.

Lenin, tutucu "eski" Bolşevik liderler ile hesaplaştı. Bunu demokratik merkezizettik sayesinde gerçekleştirdi. Parti tabanına, işçi sınıfına döndü ve Ekim ayında Bolşevikler önderliğinde işçiler iktidarı ele geçirdiler.

Sonuç olarak Lenin'in düşüncesi, işçi sınıfı pratiğiyle birlikte şekillenmiş ve olgunlaşmıştır. Eğer Bolşevik partisi, bugün Leninist olduğu iddia edilen katı şablondan herhangi birine sıkı sıkıya sarılı tutuculaşsaydı Ekim Devrimi'nde işçilerin zafer kazanması mümkün olmayacaktı.

Lenin, bunun yerine partiyi işçi sınıfından yola çıkarak, somut durumu tahlinli yapan ve buna göre hızla yeni koşullara uyum sağlayabilecek kolektif bir araç olarak ortaya koyduğu için devrim başarıya ulaştı. Devrimci partilerin olmadığı ya da yeterince örgütlenemediği ülkelerde, mesela Almanya'da ise devrimler yenilgiyle sonuçlandı.

Devrimci sosyalistler için Lenin'in örgüt teorisi bir şablonlar öğretisi, devrimci parti ise amaç değildir. Bizim Lenin'den öğrendiğimiz devrimci parti, hem tarihten hem de güncel hareket kendisinden öğrenen, dünyayı değiştirmek için vazgeçilmez bir araçtır.

Marxizm marksizm sohbetleri

"Marks yine haklı çıktı" Gerçekten mi!!!

Artık sıkıcı olmadı mı? "Marks yine haklı çıktı" yorumlarını duymak, artık bulantı yaratmaya başlamadı mı? Sahtekar bonoların sahtekar olduğunun açığa çıkmasıyla patlayan devasa mali köpük, birden bire "saygın" yazar ve yorumcuların aklına yine Marks'ın haklı olduğu parlak fikrini getirdi.

Gzetelerde Marks'ın haklı olduğu yorumlarıyla kapitalizmin insan yapısına en uygun sistem olduğu tezlerini işleyen yazarlar yana yana alıyor. Böylece Marks, bir kez daha, kapitalizmin işleyişini en iyi çözümlen bilim insanı olarak hakkı verilen, sağolsunlar, itibarı iade edilen bir akademisyen konumuna mahkum ediliyor.

Bir vakitler Alman Başbakanı Helmut Kohl, Marks'ın Kapital adlı eserini okumaya kalkıştığını ama birkaç sayfa sonra hiçbir şey anlamadığı için kitabı bir köşeye attığını söylemişti. Burjuvazinin her düzeyde temsilcisi Marks'ı bazen anlaşılabilir, karmaşık yazılar yazar bir düşünür bazen de hakkı verilmesi gereken analizlere sahip bir bilim insanı olarak öne çıkartıp, her iki halde de koflaştırmaya çalışıyor.

Marks elbette haklıydı.

Günaydın!

Marks elbette haklıydı, ama bugün yaşanan krizin ipuçları Marks'ın analizinde yüzyıllı aşkın bir süre önce ifade edildiği için değil sadece.

Marks haklıydı. Çünkü Marks devrimciydi. Marks'ın kapitalizmden sınıfsız topluma geçişin zorunlu olduğunu anlattığı temel görüşü, kapitalizmin devrimci eleştirisinden kopmaz olduğu için haklıydı.

Marksızma ya devrimci ya da hiçbir şey. Marks, ekonomik ilişkilerin analizini yapan bir bilim insanı değildi. Marks, kapitalizmin yıkılması zorunlu ve gerekli bir sistem olduğu sonucuna vardığı ve kapitalist sistemin hareket yasalarını açık, anlaşılır bir dille anlattığı için devrimciydi.

Marks haklıydı çünkü şunu söylemişti: "...mülksüzleşme, bağımsız iktisadi varlığın son buluşu, bizzat kapitalist üretimin özünde yatan kanunların hükmü ile sermayelerin merkezileşmesi ile gerçekleşir. Her zaman bir kapitalist, bir çok kapitalistin başlık yer. İş sürecinin boyutları, durmadan büyüyen kooperatif şekli, bilimsel pratik hayatta bilinçli olarak yararlanma, toprağın metotlu bir şekilde işlenmesi, iş araçlarının ancak birarada kullanılabilir iş araçlarına dönüştürülmesi, bütün üretim araçları olarak kullanılması tasarruf sağlanması, bütün ulusların dünya piyasası ağına sokulması ve bunlarla birlikte, kapitalist rejimin uluslararası bir nitelik kazanması, bu merkezileşme ya da çok sayıda kapitalistin az sayıda kapitalist tarafından mülksüzleştirilmesi ile elele gider. Bu dönüşüm sürecinin avantajlarından yararlanan ve bunları tekelleri altında tutan büyük sermaye babalarının sayıları durmadan azalırken, sefalet, baskı, kölelik, soysuzlaşma, istismar alabildiğine artar; fakat aynı zamanda da sayıca gittikçe artan bir sınıfın, kapitalist üretim sürecinin bizzat kendi mekanizması ile eğitilen, birleşen, örgütlenen işçi sınıfının emeğine sahip çıkmak istediği görülür. Sermaye tekeli, kendisiyle birlikte ve kendisinin hükmü altında gelişen üretim biçimine ayak bağı olur." (Kapital, Karl Marks)

Marks, bugün burjuva köşe yazarları kendisini aklaya dursunlar, tüm yaşamını adadığı dev eserini, önce bir devrimciye, sürgünde ölen William Wolff'a, sonra da bütün bir işçi sınıfına adamıştır. Ve bu eser, artık çağımızın, mülksüzleştirilenlerin mülksüzleştirilmesi gerektiği çağı olduğu çağıyla son bulurken, yani, bir sosyal devrimle burjuva sınıfının tarih sahnesinden silinmesi gerektiğini vurgularken, Marks'ın haklı çıktığını anlatırken Marks'ı koflaştırmaya çalışanlar iktisat eğitimleri fasulyenin birim faydasıyla sınırlı olan şuursuzlardı.

Marks, Kapital'in İkinci Baskısı'na Önsöz'de brokardan dönüşme bu yazarlara dair minik bir tespitte bulunuyor. 1830'lu yıllardan sonra, artık sınıflar mücadelesinin keskin biçimler almasıyla birlikte, "bilimsel burjuva iktisadının da ölümlerini almıştır. Artık iktisat için sorun, şu ya da bu kuramın doğru olup olmaması değil, sermayeye yararlı olup olmamasıdır...Çıkar beklemeyen araştırmacıların yerini kiralık kalemler almıştır; bas bilimsel araştırmaların yerini de mazeretçiliğin suçlu vicdanı ve kötü niyeti."

Kısacası, Marks'ın bilimsel katkısının hakkını vermenin tek yolu vardır: Kapitalizmin örgütlü işçi sınıfı tarafından yıkılması gereken bir üretim biçimi olduğunu savunmak!

Biz 6 milyarız, onlar bir avuç

Nuran Yüce

Bugünlerde en çok duyduğumuz kelime kriz. Uzun bir süredir iklim değişikliğinin yaratacağı insani ve çevresel felaketlerden bahsederken bunun üzerine mali krizden ve yine yaratacağı felaketlerden bahsetmeye başladık. İki krizden de kaynağı kapitalist sistem. Sistemin iki krizine de temelde ürettiği çözüm fedakarlık üzerine ve asıl olarak zenginlerin değil de emekçilerin fedakarlığı üzerine.

2012 sonrası Kyoto'yu nasıl bir iklim anlaşması takip etmesi üzerine süren tartışmanın bugüne kadar oluşan üç tarafı bulunmakta. Birinci taraf daha etkili ve güçlü bir uluslararası anlaşma isteyenler. (çevreciler, iklim aktivistleri, anti kapitalistler) İkincisi hükümetlerin ve politikacıların çoğunluğunun savunduğu daha büyük karbon emisyonu kesintileri olan yeni bir uluslararası anlaşma olsun ama çok ileri gitmesin ve şirketlerden çok şey istemeyelim diyenler. Üçüncü ise hiçbir uluslararası anlaşma istemeyen liderliğini George Bush'un ve ABD'nin yaptığı Petrol, kömür ve otomotiv şirketlerinin çıkarlarını savunanlar.

Bu taraflar arasında iklim değişikliğinin nedenleri, hangi çözümler mümkün, sorunu kim çözer, nasıl bir hareket inşa etmeli ve iklim felaketlerine nasıl müdahale etmeli gibi konular üzerinde şekillenmekte. Bu sorulara vereceğimiz yanıtlar bizlerin sürdürülebilir mücadelemizin politik arka planını da oluşturmakta.

İklim değişikliğinin durdurulmasına yönelik mücadele yeni liberal politikalara ve şirketlere karşı anti kapitalist bir mücadele olmak zorunda. Son otuz yıldır yeni- liberal politikaların insanlara anlattığı "kar insan ihtiyaçlarından daha önemlidir", "pazarı sevmeyebilirsiniz, ama yapabileceğiniz hiçbir şey yok. Pazarın alternatifi yok" idi. İklim değişikliği yönelik getirdikleri çözümlerde yine bu pazar mantığı içinde aslında hiçbir şey yapılmamasına, yaşanacak felaketleri de kara

dönüştürülmesi mantığına dayalı. Felaketleri önleyebilmek için zaman çok önemli ve zamanımız gittikçe azalıyor. Her gün yeni bulgularla karbon salınım oranlarında yapılması gereken kesinti miktarları artmakta, kesintilerin yapılması gereken süreler ise kısaltılmakta. Hemen ve çok güçlü bir biçimde harekete geçmezsek şirketlerin ve pazarın gücü iklim felaketini insanlık felaketine çevirecek. Ayrıca bu şirketler ve politikacılar herkesin fedakarlık yapması gerektiğini de söylemekte. İklim değişikliğinin durdurulmasına yönelik mücadele için alınacak tedbirler şirketlerin çıkarlarını tehdit ettiği ve politik partilerin ekonomik politikalarına karşı olduğu için bu sorunu çözemeyiz. Bu sorunu çözmek için sıradan insanların harekete geçmesi gerekmektedir. Bunu ise iklimi kurtarmak için daha fazla neleri kaybetmemiz, daha fazla nasıl fedakarlık yapmamız gerektiğine odaklanan bir hareket ile yapmamız mümkün değil. Ayrıca bu sorunu çözümünde kullanabileceğimiz para, teknoloji, çalışmak isteyen ama işsiz çok sayıda insan bulunmakta. Sorun burada politik olarak bu kaynakların kimlerin çıkarları için kullanılacağı. Bu politik tercihi yapacak gücün kim olduğu. Gelecekte yaşanacak felaketlerle karşılaşırızak belki New Orleans, Darfur, Bengladez küçük bile sayılabilecekler ama canımızın ne kadar çok yatacağını şimdiden göstermektedir.

Zenginler felaketlerin faturasını yoksullara kesecekler, yoksullar ise hayatta kalabilmek için birbirlerini öldürecekler. Bu tablo hem zengin ve fakir ülkeler arasında, hem de aynı ülke içindeki zengin ve fakirler arasında yaşanacak. Petrol için verilen savaşların su, tarım alanları, gıda içinde verilecek başlandığı, mülteci sorunları ile ırkçılığın daha da arttığı, insani değerlerin hızla yitip gittiği bir

dünya ile karşılaşmamız bir senaryo değil. Bunun önüne geçebilmek için hareket içinde sosyal adaleti ve paylaşmayı, dayanışmayı milli sınırlardan çıkarıp küresel olarak inşa etmemiz gerekmektedir.

Küresel çözümler için mücadeleli somut, hayal edilebilir hale getirmek insanları bunlar etrafında bugünden harekete geçmeye sevk edecektir. Yerelerde kurulacak bu kampanyaları genel kampanyaya hatta olan temiz ve yenilenebilir enerji kullanımını birleştirmek mümkündür.

Her bir yerel kendi kampanya içeriğini belirleyebilir. Örneğin bir üniversitede enerji tasarruflu lambalar ile aydınlatmaların yapılması yönetimin talep edilirken, bu lambalardan tasarruf edilecek miktardan yemek fiyatlarını düşürülmesine ya da yeni bir basket sahasının açılmasında kullanılmasını talep edebilir.

Binaların yalıtılmasından, raylı taşıma sistemine, güneş panellerinden, rüzgar güllerine ve daha çok sayıda çözüm önerisinin birlikte hayata geçirilmesi için çok sayıda kampanyayı çok farklı kesimlerin katılımıyla kurmamız mümkün aynı zamanda bir zorunluluktur. Politikacıları harekete geçirmek için yığınsal bir harekete ihtiyacımız var. Bunun için ise yeterli sayıyı bulunmakta. Biz 6 milyarız onlar ise bir avuç.

Bir başka açıdan golf ve 'Golfçü Paşa'...

Türkiye 'şiddetin' ve 'savaşın' kurbanı olan gençlerine üzüldürken, diğer yandan da 'Golfçü Paşa' Türkiye kamuoyunun gündemini işgal ediyor. Kanlı Aktütün baskını sırasında, özel giysileri, ona uygun pahalı ayakkabıları, şapkası, eldivenleri, siyah gözlükleri ve elinde golf sopası ile Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Aydoğan Babaoğlu gazetelerde boy gösteriyor.

Türkiye'de silahlı askeri bürokrasi, ancak, totaliter rejimlere özgü dokunulmazlıklara sahip. Bu nedenle, Genelkurmay'ın, generallerin eleştirisi yağmuruna tutulması, "istifa"ya çağırılması bu karanlık tablonun umut verici yanı elbette. Eleştiriye, hele de "istifa" çağrılarına hiç alışık olmayan bu "imtiyazlı" kesim, alışkın olmadıkları eleştiriler karşısında adeta şaşkınlığa düşmüş vaziyette. Orgeneral Babaoğlu; önce "baskından anında haberim olmadı ama sonra müdahale ettim" şeklinde açıklama yapıyor. Genelkurmay'ın "Cumartesi günü akşamına kadar haberi yoktu" şeklindeki açıklaması üzerine ise; "evet cumartesi akşamına kadar haberim yoktu" diyerek kendi kendisini düzeltiyor.

Diğer yandan ise; "Aydoğan Babaoğlu'nun hava üslerine golf sahası yaptırdığı ortaya çıktı" başlıklı haberler birden ortalığı kaplıyor. Öğreniyoruz ki, meğer "Golfçü Paşa" kanlı çatışmalar olur, gencecik insanların hayatlarını kaybederken oynamayı bırakmadığı golf tutkusunu çok daha geniş bir alana yaymış... Çok vahim bir tablo aslında ortaya çıkan.

Ben burada, meseleye çok haklı ve yerinde olarak kamuoyunda tartışılan boyutu ile bakmayacağım. Diğer bir vahim yanının da bu vesile ile kamuoyunun gündemine girmesine çalışacağım.

Doğa düşmanı zengin eğlencesi golf!

Toplumsal hafızamız zayıf ama, hatırlayacaksınız. Akdeniz bölgesinde, özel çevre koruma bölgesi ilan edilen alanın neredeyse tamamının "golf" ve "konaklama alanı" olarak tahsis edilmesiyle başlamıştı her şey. Golf sahaları için çok değerli ağaçlar kesilmiş, tüm bitki örtüsü ile ormanlar feda edilmeye çalışılmıştı. Binlerce bitki ve hayvan türüne ev sahipliği yapan, Türkiye'deki en önemli kuş halkalama istasyonlarından birinin de içinde bulunduğu Sorgun Ormanı da feda edilenler arasında yer almıştı. Sorgun ve Belek'te "yaşam savunucuları"nın büyük mücadeleleri ile bazı girişimler püskürtülmüş, bazıları ise maalesef durdurulamamıştı. Mücadele halen de sürüyor elbette...

Bilimsel verilere göre; bir golf sahası yılda hektar başına ortalama 10 bin ile 15 bin m³ suya ihtiyaç duyuyor. 100 hektarlık bir golf sahasının bir yılda tüketeceği su miktarı yaklaşık 1 milyon m³. Bu da 12 bin nüfuslu bir yerleşimin ortalama "yıllık su tüketimine" eşit. Yani, Golf sahaları, kullanılan kimyasal kirleticilerden, aşırı su kullanımına kadar, vurdumduymaz "zengin tüketicilerin" zevki için pek çok açıdan geri dönüşü olmayan zararlı, doğa düşmanı uygulamalar. (Bu arada, sahi, ülkemiz kurak bir ülke değil mi, susuzluktan kırılmıyor muyuz?)

Yaşam savunucuları, "üzerinde yaşadığımız gezegen gün geçtikçe daha fazla çatırdayıcı" diye seslerini yükseltiyor. Dilimin döndüğü, kaleminin yazdığına bir yaşam savunucusu olarak ben de, türümüzü diğer canlı türlerinin yaşam hakkına saygılı olmaya çağırarak "Dünya yalnız bizim değil" diyorum. Diğer yandan da sürekli "insan türünün doğadaki ayak izlerini azaltacak" girişimlerin geliştirilmesi gerektiğinin altını çiziyorum.

Şimdi "Aktütün baskını"yla ortaya çıkan "gizli" "Golfçü Paşa" vesilesiyle öğreniyoruz ki, hava üsleri de birer birer milyonlarca dolar sarf edilerek golf sahasıyla donatılmış. Yazık! Demek, Türkiye'de doğa kaynaklarını kurutma, yaşam alanlarını yok etme girişimlerine Hava Kuvvetleri de katılmış, belki de bütünü ordu...

Toplumda, silahlı askeri bürokrasiye, orduya bakış yavaş da olsa değişiyor. "Paşalar" da eleştirilebilir oluyor. Askeriye ile ilgili bir yaygın kanaat vardı toplumda. Bu olayın tetiklemesi ile demek ki o kanaat da hızla değişecek. Eskiden "en yeşil alanlar, bakımlı ağaçlıklar askeriyede..." denirdi. Ordunun doğayı koruduğuna inanılırdı.

"Terörist barınıyor" gerekçesi ile "yakılan" ve içinde barınan binlerce "canlı türüyle" birlikte kül olması seyredilen Doğu ve Güneydoğu'daki ormanlardan sonra ordunun bir de "Golf aşkı" ortaya çıkınca...

***

Bu vesile ile şunu da hatırlatmadan geçmek istemiyorum. 2006 yılında Türkiye Golf Federasyonu, "Golf 'doğa dostu' bir spordur" şeklinde bir tanıtım filmi hazırlayarak televizyonlarda gösterime sokmuştu. Yaşam savunucuları ve "Sorgun Platformu" da hemen Reklam Özdenetim Kurulu'na başvurarak, "toplumu yanıltıcı" reklamın yayından kaldırılmasını sağlamıştı...

Yaşam ERGÜNDOĞAN

Hrant'ın arkadaşları gene oradaydı

Hrant'ın vurulmasının üzerinden 18 ay geçti, ancak davada bir ilerleme yok. 13 Ekim'de yapılan 7. duruşma gerçekleşirken Hrant'ın arkadaşları gene Beşiktaş Barbaros Meydanı'nda adalet için buluştu. 1,5 saatlik beklemenin ardından Görkem Yeltan tarafından okunan basın açıklamasında cinayetin örtbas edilme çabalarına dikkat çekildi:

"Bu kaçınıcı duruşma? Ne kadar yol alındı? Tetiği çeken ve cinayeti planlayanlar bugün yedinci kez hakim karşısına çıkacaklar. Tetiği çekenin yaşı bu süre zarfında büyüdü; dava bugün ikinci kez kamuya açık gerçekleşecek. Bir önceki davada tutuklu sanıkların rahatlığına, pervasızlığına bütün Türkiye tanıklık etti. Bu kez de mi öyle olacak?"

Stuttgart'da NATO Karşıtı Eylem toplantısı yapıldı

Savaşa da NATO'ya da hayır!

Ayşe Demirbilek

Kurulduğu günden bu yana dünyaya yalnızca kan ve ölüm taşıyan, savaşlardan başka hiçbir şey getirmeyen NATO 4 Nisan'da 60 yılını ve kuruluşunu kutluyor.

NATO var olduğundan bugüne kadar hiçbir yere barış ve düzen getirmediği gibi savaş ve ölümün adı oldu. Son 20 yıl içinde dahi Balkanlar ve Ortadoğu'daki rolleri ve oraların bugünkü durumu dahi gerçeği görmemiz için yeterli. NATO artık askeri gücünü ABD'nin dünya politikası çerçevesinde kullanan silahlı bir savaş örgütüdür. 11 Eylül sonrası ABD'nin ortaya attığı Terör ile Mücadele politikasına hizmet eden militarist bir örgüt.

Soğuk savaş sonrası kendine yeni bir yol haritası çizmeye çalışan NATO, 1999 ve 2000'lerin başında enerji yolları güvenliğini de bildiğesine ekleyerek alanı iyice genişletti ve kuruluş amacından çıktı. Bugüne kadar hem Türkiye hem de dünya'nın bir çok ülkesinde kendi yani daha çok ABD çıkarlarına uymayan demokratik düzenlere müdahale eden karanlık bir örgütlenme. Açıktan darbe yapıyor, örgütüyor ya da zemin hazırlıyor. Hem dünya barışı hem de demokrasinin ve özgür bir

dünyanın önünde bir engel.

Dünya savaş karşıtı hareket Nato'yu dağıtmak üzere harekete geçiyor. 17-21 Eylül'de İsveç Malmö'de yapılan Avrupa Sosyal Forumu'nda savaş karşıtı hareket toplantısında alınan karar ile dünyanın her yerindeki savaş karşıtları olarak Savaşa Hayır Nato'ya Hayır kampanyasına başlıyor. 4-5 Ekim'de Stuttgart'da Nato Karşıtı Eylem hazırlık toplantısında savaş karşıtları kampanyasının politik vurgusu ve eylemin örgütlenmesi tartışılmak üzere buluştu. 16 farklı ülkeden katılımın olduğu toplantıda Nato'yu teşhir konuşuldu.

NATO'ya kaşırıyız çünkü ;

- NATO'nun ortaya çıkış nedeni tamamen ortadan kalktı, bizim savaşlara ihtiyacımız yok
- NATO bir savaş örgütüdür, biz barış istiyoruz
- NATO ABD'nin hegemonya savaşında ABD yanında yer alarak açtıkları taraftır
- NATO dünyada savaş, ölüm ve yoksulluk anlamını taşır
- NATO nükleer silah demektir. Nükleer silahlar hayatımız için tehlikedir
- NATO var olduğu yerlerde olduğu kadar olmadığı yerlerde de gizli militarize örgütler yaratarak darbe ortamları

hazırlamak ve bizzat darbeler örgütleyerek demokrasinin önünde büyük bir engeldir

- NATO varlığı ile ırkçı ve milliyetçi bir dünya yaratmaktadır
- ABD'nin terör ile savaş politikasında en büyük rolü oynamaktadır
- NATO ülkelerde ciddi askeri harcamalara neden olduğundan ekonomik olarak büyük bir yük ve buna bağlı olarak sosyal haklarda kısıtlanma ve hizmet görememek demektir. Sosyal adaletsizlik demektir.
- NATO ve NATO gibi örgütlenmeler var olduğu sürece dünyada ve hiçbir yerde barışın sağlanması mümkün değildir. Barış sağlanmadan dünyada eşitlik ve adalatten de bah-

setmek mümkün olmayacaktır.

Tüm bunların sonunda 4 Nisan'da Almanya Kehl, Fransa Strasbourg merkezli devasa bir eylem örgütleme kararı alındı. Haftalar öncesinden iki şehirde de gençlik kampı yapılacak. Binlerce kişi ile NATO zirvesini bloke etmeyi ve alternatif zirveyi örgütleyeceğiz.

Küresel BAK da 4 Nisan'da NATO'ya Hayır demek üzere sokakta olacak. NATO ve ABD'nin Türkiye'de bulunan 6 askeri üssü, 16 hava hareket ve radar üslerini, Türkiye'nin NATO'nun 3. büyük ordusu oluşu ve bunun bize maliyetleri teşhir edilecek. NATO ve ABD 12

Eylül'ün, 12 Mart'ın nedenidir. Bugün Ergenekon'un arkasında NATO'nun gizli militarize örgütler yaratması vardır. Türkiye de Küresel Bak ile 4 Nisan'da Savaşa Hayır NATO'ya Hayır NATO Dağıtılın 60 yıl yeter sloganları ile sokakta olmaya hazırlanıyor. Dünya NATO karşıtı kampanya ile NATO zirvesi DTÖ gibi dağıtılabilir, Afganistandan Askerler geri çekilsin kampanyası ile yeni bir 68 yaşanabilir, yeni bir 15 Şubat sürecine gidebiliriz. Türkiye'de bir 1 Mart daha yaratmak mümkün olabilir. 4 Nisan'da onların bir avuç bizlerin milyonlar olduğumuzu gösterebilir ve başka bir dünya için kocaman bir adım daha atabiliriz.

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilemez.
-Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılamaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur.
-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir.
-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.
-Sosyalizm için mücadele dünya çapında bir mücadelelenin parçasıdır. Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.
-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur.
-Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar.
-Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.
-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.
-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistdir.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleşebilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadelecisi kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylece bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışmaya ile inşa edilebilir.
-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlayabilir. Bu fikirlere katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşasına çalışmasına omuz veremeye çağırıyoruz.

haksızlıkları,
mücadalenizi,
yorumlarınızı
bize yazın

sosyalistisc@gmail.com

Başka bir Sulukule mümkün!

Yeni-liberal kentsel dönüşüm politikalarına kurban edilen geleneksel Roman yerleşimi Sulukule'yi kurtarmaya çabaları sürüyor. Sınır Tanımayan Otonom Plancılar adlı girişim "başka bir Sulukule mümkün" başlıklı bir imza kampanyası başlattı. Girişim Sulukule'de yok edilene karşı dünyadaki bir çok

kurumun duyarlılık gösterdiğine dikkat çekti. Fatih Belediyesi, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve TOKİ tercihini yapmaya çağırıldı:
"1960'lı -70'li yılların eskimiş yenileme yaklaşımıyla fiziki yapıyı tümüyle yıkarak yeniden yapılar inşa eden ve hiçbir şeyi korumayan bir örnek mi? Çağdaş planlama ve

koruma anlayışının hakim olduğu insanı eksen alan, katılımcı ve bülgenin gerçek sorunlarını çözümleyen, Yerel Gelişim Planı mı?"
Sınır Tanımayan Otonom Plancılar bir imza kampanyası başlatarak Sulukule'yi yıkanlar üzerinde baskı oluşturmaya çalışıyor. İmza kampanyasına ulaşmak için:
www.alternatifsulukule.org

sosyalist işçi

■ Z Yayıncılık ve tanıtım hizmetleri Ltd. Şti.
■ Sahibi: Arife Köse ■ Sorumlu Yazışmaları Müdürü:
Volkan Tamusta ■ Adres: Caferağa Mahallesi,
Nail Bey Sokak, No: 9/15, Kadıköy/İstanbul
■ Baskı: Yön Matbaası, Davutpaşa Cad. Güven
Sanayi Sitesi, B Blok 366 Topkapı, İstanbul
■ Yerel süreli yayın, haftada bir yayınlanır
www.sosyalistisc.org

MARKSİZM

2008

ANTİKAPİTALİST TARTIŞMALAR

Küresel kapitalizm krizle sarsılıyor. 30 yıldır "piyasa ekonomisi her şeyi çözer" diyerek her şeyi özelleştiren, sağlığı ve eğitimi paralaştıran, sosyal hakları budayan hükümetler krizle birlikte yeniden devlet müdahalesini keşfetti. Devasa bankalar batıyor, yeni-liberal hükümetler çalışanlardan aldıkları vergilerle bankaları kurtarıyor. Emekçi sınıflara tek bir hak bile tanımayanlar işlerine geldiğinde piyasa ekonomisinin sihirli değneğini kolayca fırlatıp atıyor.

Krizin faturasını ödemeyeceğiz

Küresel finans krizi, büyük bir ekonomik krizin başlangıcı olarak görülüyor. Burjuva iktisatçıları mali krizin sanayi üretimine yansımaları, kapitalist ekonomilerin durgunluğa girmesi ve ardından gelecek çöküş dönemi hakkında karamsar tahminlerde bulunuyor. Kimilerine göre bugünkü kriz 1929 Büyük Bunalım'na benziyor, kimilerine göre ise onu kat be kat aşan ve sonuçları öngörülemeyen daha büyük bir krizin başındayız. Ancak daha yolun başında fatura çalışanlara, toplumun en altına itilen emekçi sınıflara ödetilmek isteniyor.

Savaşa hayır!

Bugün dünyanın her yerinde savaş çılgınlıkları atılıyor. Irak'ta, ABD, İngiltere ve NATO tarafından işgal edilen Afganistan'da savaş ve işgale karşı direniş bütün hızıyla sürüyor. Filistin, Lübnan, Suriye ve İran'daki gerilim Kafkaslara

sıçradı çoktan. Emperyalizm, küresel şirketlerin hegemonyası için kan döküyor ve daha fazlasını dökmeye hazır.

Küresel ısınmayı durdurmak

Tüm bunlar olup biterken küresel iklim değişikliği ile gezegen değişiyor. Önümüzdeki on yıl içerisinde ani bir iklim geçişinin gerçekleşeceği artık neredeyse kanıksanmış bir tahmin. 2 derecelik bir ısı artışı ile bildik dünyadan susuzluğun, kıtlığın, göçün, salgın hastalıkların ve iklim felaketlerinin damgasını vurduğu yaşanmaz bir gezegene doğru gidiyoruz. Küresel şirketler, insanların ve tüm canlıların hayatını hiçe sayarak fosil yakıtları tüketmeye ve sera

gazı üretmeye çılgınca devam ediyor.

Kriz, savaş ve küresel ısınma ile anılan dünyanın bir parçası olan Türkiye'de ise ayrıca bir rejim krizi yaşanıyor. 4 askerî darbe, sayısız müdahale ve muhtıra ayakta duran askerî vesayet rejimi sarsılıyor.

İşçilerin ve sosyalistlerin mücadelelerini önünü her seferinde suikast, bombalama, provokasyon ve katliamla kesenler bu kez Türkiye'yi dünyadan koparmak için çaba gösteriyor.

Kürt sorunu, azınlık hakları, inanç ve düşünce özgürlüğü, yurttaşlık hakları ve demokrasinin genişlemesi gibi konularda geleneksel devlet politikaları ilk kez toplumun çoğunluğu tarafından

sorgulanıyor. 80 yıldan fazladır küçük bir azınlık dışında bu ülkede yaşayanlara fakirlik ve baskıdan başka bir şey vermemiş olanlar hâlâ ağır çekim bir darbe ile kanlı düzenlerini sürdürmek istiyor.

Yeni sol

Ancak nerede emekçi sınıflara ve ezilenlere karşı bir saldırı varsa orada direniş de var. Yeni-liberal saldırganlığa karşı küresel savaş karşıtı hareket duruyor. Emperyalist saldırganlığa karşı küresel savaş karşıtı hareket direniyor. Türkiye'de yeni-liberalizmin, darbelerin, savaşın, küresel ısınmanın, nükleer santrallerin, ırkçılığın ve ayrımcılığın karşısında her geçen gün güçlenen sosyal

hareketler duruyor. Yeni bir mücadeleciler kuşak öne çıkıyor.

DSİP'in ev sahipliğinde düzenlenen Marksizm 2008'de direnenler, başka bir dünya isteyenler, krize karşı emekten yana bir çözüm için mücadele edenler içinde bulunduğumuz dönemi tartışıyor. Krize, savaşa, iklim değişikliğine karşı nasıl yanıtlar üretebileceğimizi birlikte konuşacağız. Tartışmalarımızı hep birlikte mücadele alanlarına taşıyacağız.

Acımın ve gözyaşının hakim olduğu bu dünyada direniş varsa umut da var. Yeni mücadeleciler kuşak ve yeni bir sol dünyayı değiştirebilir. Marksizm 2008'de buluşalım. Dünyayı birlikte değiştirelim.

NELER TARTIŞILACAK?

MARKSİZMİN GÜNCELİĞİ

TROÇKİ: STALİNİZMİN DEVRİMCİ ELEŞTİRİSİ

STALİNİZMİN İFLASI VE AŞAĞIDAN SOSYALİZM

SIRADAN İNSANLAR DÜNYAYI DEĞİŞTİREBİLİR Mİ?

ANTİKAPİTALİST HAREKET VE SOLDA BİRLİK ARAYIŞLARI

GÜNDELİK HAYATTA DİRENİŞ

ÖZGÜRLÜKÇÜ YENİ SOL ÖRGÜTLENME

21. YÜZYILIN SOSYALİZMİ

KÜRESEL İSINMA VE EKOLOJİK KRİZ

YAKLAŞAN FELAKET: KÜRESEL İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ

ŞİRKETLER VE KÜRESEL İSINMA

KRİZ VE DEVRİMCİ OLASILIKLAR

KAPİTALİZMİN KRİZİ VE EMEKÇİ SINIFLAR

YENİ-LİBERALİZMİN İFLASI VE GELECEK

DARBE, ERGENEKON, DEMOKRASİ

KEMALİZM VE DİN

KEMALİZM, ERGENEKON VE TÜRK SOLU

KÜRT SORUNU NASIL ÇÖZÜLECEK?

ÖLÜM DEĞİL ÇÖZÜM İSTİYORUZ

ÇİNSEL AYRIMCILIK VE KAPİTALİZM

HOMOFOBİYE KARŞI NASIL BİR MÜCADELE?

ANKARA
8-9 KASIM

Kayıt ve İletişim:
053
054
0555 794 22 21

İZMİR
14-15-16 KASIM

Kayıt ve İletişim:
053
054
0555

KOCAELİ
15 KASIM

Kayıt ve İletişim:
053
054
0555

BURSA
22 KASIM

Kayıt ve İletişim:
053
054
0555

İSTANBUL
26-27-28 ARALIK

Kayıt ve İletişim:
053
054
0555